

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2015/1585**ze dne 25. listopadu 2014****o režimu podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (který zavedlo Německo na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů a uživatelů s vysokou spotřebou energie)**

(oznámeno pod číslem C(2014) 8786)

(Pouze anglické znění je závazné)**(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Prostřednictvím stížnosti podané v prosinci 2011 byla Komise informována, že Německo zavedlo státní podporu pro elektřinu z obnovitelných zdrojů a uživatele s vysokou spotřebou energie, a to stanovením stropu pro příplatek, který je určen k financování podpory na energii z obnovitelných zdrojů (*EEG-Umlage*, dále jen „příplatek EEG“).
- (2) Dopisem ze dne 18. prosince 2013 Komise Německo informovala, že se s ohledem na tuto podporu rozhodla zahájit řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“).
- (3) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné třetí strany, aby se k podpoře vyjádřily.
- (4) Komise předala připomínky, které obdržela od zúčastněných stran, Německu, jež se k nim mohlo vyjádřit; jeho připomínky byly obdrženy dopisy ze dne 20. ledna 2014 a 14. listopadu 2014.
- (5) Dopisem ze dne 22. září 2014 se Německo vzdalo svého práva na přijetí tohoto rozhodnutí v němčině podle článku 342 Smlouvy ve spojení s článkem 3 nařízení (EHS) č. 1/1958 ⁽³⁾ a souhlasilo s tím, aby bylo vydáno v angličtině.

2. PODROBNÝ POPIS PODPORY**2.1. Zákon EEG z roku 2012**

- (6) Zákon EEG z roku 2012 (*Erneuerbare-Energien-Gesetz*) byl přijat dne 28. července 2011 a v platnost vstoupil dne 1. ledna 2012 ⁽⁴⁾. Tento zákon byl podstatně pozměněn zákonem EEG z roku 2014 ⁽⁵⁾. Komise nový režim podpory vyplývající z této podstatné změny schválila dne 23. července 2014 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 37, 7.2.2014, s. 73, a Úř. věst. C 250, 1.8.2014, s. 15.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

⁽³⁾ Nařízení č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úřední věstník, řada I, svazek 1952–1958, s. 59).

⁽⁴⁾ *Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Erneuerbare-Energien-Gesetz – EEG)*, ve znění zákona *Gesetz zur Neuregelung des Rechtsrahmens für die Förderung der Stromerzeugung aus erneuerbaren Energien, Bundesgesetzblatt*, část I, s. 1634, a *Gesetz zur Änderung des Rechtsrahmens für Strom aus solarer Strahlungsenergie und zu weiteren Änderungen im Recht der erneuerbaren Energien vom 17. August 2012, Bundesgesetzblatt*, část I, s. 1754.

⁽⁵⁾ *Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt*, část I, s. 1066.

⁽⁶⁾ Státní podpora SA.38632 (2014/N) – Německo: EEG 2014 – Reforma zákona o energii z obnovitelných zdrojů (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku).

- (7) Na první úrovni systému zřízeného zákonem EEG z roku 2012 jsou provozovatelé sítě (ve většině případů provozovatelé distribučních soustav) povinni nakupovat elektřinu vyrobenou v oblasti jejich sítě z obnovitelných zdrojů a z důlního plynu (na elektřinu z obnovitelných zdrojů a elektřinu vyrobenou z důlního plynu se dále společně odkazuje jako na „elektřinu podle zákona EEG“). Výkupní ceny jsou stanoveny zákonem. Namísto hrazení výkupních cen mají výrobci elektřiny z obnovitelných zdrojů a elektřiny z důlního plynu možnost prodat tuto elektřinu přímo na trhu („přímé uvádění na trh“). V tomto případě mohou získat od provozovatele sítě tržní prémii. Výše této tržní prémie je rovněž stanovena zákonem.
- (8) Na druhé úrovni musí provozovatelé sítě neprodleně převést elektřinu podle zákona EEG svým příslušným provozovatelům přenosové soustavy, kteří jsou v Německu čtyři a kteří mají povinnost uhradit provozovatelům sítě veškeré náklady vyplývající z výkupních cen a tržních premií.
- (9) Zákon EEG z roku 2012 zavedl rovněž vyrovnávací mechanismus, na jehož základě je finanční zátěž vyplývající z povinnosti odkupu rozložena mezi čtyři provozovatele přenosové soustavy, takže v konečném důsledku hradí každý provozovatel přenosové soustavy náklady na množství elektřiny, které odpovídá průměrnému podílu elektřiny podle zákona EEG v porovnání s celkovou elektřinou dodanou konečným spotřebitelům v oblasti obsluhované jednotlivými provozovateli přenosové soustavy v předchozím kalendářním roce (§ 36 zákona EEG z roku 2012). Toto představuje třetí úroveň.
- (10) Provozovatelé přenosové soustavy musí prodat veškerou elektřinu podle zákona EEG na spotovém trhu. Mohou tak učinit samostatně, nebo společně. Pokud cena dosažená na spotovém trhu nestačí pokrýt finanční zátěž vyplývající z platebních povinností vůči provozovatelům sítě, mohou provozovatelé přenosové soustavy podle zákona od dodavatelů elektřiny požadovat, aby nesli část této zátěže úměrně příslušnému množství elektřiny, kterou dodavatelé elektřiny dodali konečným spotřebitelům. Tato část musí být stanovena tak, aby každý dodavatel elektřiny hradil stejné náklady na 1 kWh elektřiny dodané konečnému spotřebiteli. Na tento příplatek je nutno hradit měsíční zálohové platby. Zákon EEG z roku 2012 výslovně označuje tento příplatek, který provozovatelé přenosové soustavy získají od dodavatelů elektřiny, jako příplatek EEG (viz § 37 odst. 2 zákona EEG z roku 2012). Čtyři provozovatelé přenosové soustavy musí uvést všechny platby, které obdrželi na společný účet EEG, a tento účet zveřejnit (§ 7 prováděcího předpisu AusglMechV⁽⁷⁾). Toto představuje čtvrtou úroveň.
- (11) Čtyři provozovatelé přenosové soustavy musí v říjnu společně stanovit příplatek EEG pro rok $n + 1$ (§ 3 odst. 2 předpisu AusglMechV). Metodika, kterou musí použít, a prvky, z nichž musí při výpočtu vycházet, jsou stanoveny v prováděcích předpisech *Ausgleichsmechanismusverordnung* (AusglMechV) a *Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung* (AusglMechAV)⁽⁸⁾. Tyto právní předpisy neponechávají provozovatelům přenosové soustavy žádnou rozhodovací pravomoc. V § 3 předpisu AusglMechV je výslovně uvedeno:

„§ 3 Příplatek EEG

- 1) Provozovatelé přenosové soustavy vypočítají příplatek EEG podle § 37 odst. 2 zákona o energii z obnovitelných zdrojů [tj. zákona EEG z roku 2012] transparentním způsobem jako:
1. rozdíl mezi odhadovanými příjmy uvedenými v odst. 3 bodech 1 a 3 za následující kalendářní rok a odhadovanými výdaji uvedenými v odst. 4 za následující kalendářní rok a
 2. rozdíl mezi skutečnými příjmy uvedenými v odst. 3 a skutečnými výdaji uvedenými v odst. 4 v době výpočtu.
- 2) Příplatek EEG za následující kalendářní rok je nutno zveřejnit do 15. října každého kalendářního roku na internetových stránkách provozovatele přenosové soustavy v souhrnné podobě a musí být uveden v centech za 1 kWh dodanou spotřebitelům; odpovídajícím způsobem se použije § 43 odst. 3 zákona o energii z obnovitelných zdrojů.

⁽⁷⁾ *Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus vom 17. Juli 2009, Bundesgesetzblatt, část I, s. 2101, ve znění § 2 zákona Gesetz vom 17. August 2012, Bundesgesetzblatt, část I, s. 1754.*

⁽⁸⁾ *Verordnung zur Ausführung der Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus (Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung – AusglMechAV) vom 22. Februar 2010, Bundesgesetzblatt, část I, s. 134, ve znění předpisu Zweite Verordnung zur Änderung der Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung vom 19. Februar 2013, Bundesgesetzblatt, část I, s. 310.*

- 3) Příjmy zahrnují:
1. příjmy z dodávek na následující den a vnitrodenních dodávek podle § 2;
 2. příjmy z příplatku EEG;
 - 2a. příjmy z plateb podle § 35 odst. 2 zákona o energii z obnovitelných zdrojů, pokud vyrovnání podle § 35 odst. 3 zákona o energii z obnovitelných zdrojů představuje pro provozovatele přenosové soustavy kladný zůstatek;
 3. příjmy z úroků podle odstavce 5;
 4. příjmy z dodávek regulační energie pro bilanční skupinu EEG a
 5. příjmy podle § 35 odst. 4 nebo § 38 zákona o energii z obnovitelných zdrojů a odstavce 6.
- 4) Výdaje zahrnují:
1. výkupní ceny a vyrovnávací platby podle § 16 nebo § 35 odst. 1 zákona o energii z obnovitelných zdrojů;
 - 1a. výplaty prémie podle § 33 g nebo § 33i nebo § 35 odst. 1a zákona o energii z obnovitelných zdrojů;
 - 1b. platby podle § 35 odst. 1b zákona o energii z obnovitelných zdrojů;
 2. splátky podle odstavce 6;
 3. platby úroků podle odstavce 5;
 4. náklady nezbytné na vypořádání vnitrodenních transakcí;
 5. náklady na dodávky regulační energie pro bilanční skupinu EEG;
 6. náklady nezbytné pro vypracování odhadů dodávek na následující den a vnitrodenních dodávek;
 7. náklady nezbytné na zřízení a fungování registru zařízení, pokud provozovatel přenosové soustavy musí vést takovýto registr podle vyhlášky přijaté podle § 64e bodu 2 zákona o energii z obnovitelných zdrojů.
- 5) Rozdíly mezi příjmy a výdaji jsou úročeny. Úroková sazba za jeden kalendářní měsíc činí 0,3 procentního bodu nad měsíčním průměrem mezibankovních nabídkových sazeb v eurozóně stanovených pro pořizování měsíčních peněz na první adrese v zemích účastnících se evropské měnové unie (EURIBOR) na dobu jednoho měsíce.
- 6) Pokud v důsledku rozdílů mezi měsíčními platbami podle § 37 odst. 2 třetí věty zákona o energii z obnovitelných zdrojů a konečným vypořádáním podle § 48 odst. 2 zákona o energii z obnovitelných zdrojů existují nároky, musí být vyrovnány do 30. září roku následujícího po výkupu.
- 7) Při odhadování příjmů a výnosů podle odst. 1 bodu 1 za účelem výpočtu příplatku EEG mohou vzít provozovatelé přenosové soustavy v úvahu likvidní rezervu. Tato nesmí překročit 10 % rozdílu uvedeného v odst. 1 bodu 1.“
- (12) Čtyři provozovatelé přenosové soustavy proto společně stanoví příplatek EEG na základě odhadovaných finančních potřeb s ohledem na platby výkupních cen a prémie, odhadovaných příjmů z prodeje elektřiny podle zákona EEG na spotovém trhu a odhadované spotřeby elektřiny. Při výpočtu příplatku EEG je mimoto nutno zohlednit příjmy a náklady spojené se správou tohoto příplatku. Pro rok 2012 činil příplatek EEG 3,592 ct/kWh. V roce 2013 činil 5,277 ct/kWh. V roce 2014 činí příplatek 6,240 ct/kWh.

- (13) Z ustanovení popsaných v 11. bodě odůvodnění rovněž vyplývá, že příplatek EEG zajišťuje, aby byly prostřednictvím tohoto příplatku pokryty veškeré dodatečné náklady, které provozovatelům sítí a provozovatelům přenosové soustavy vzniknou v důsledku jejich právních povinností vůči výrobcům elektřiny podle zákona EEG resp. provozovatelům sítí podle zákona EEG z roku 2012. Pokud v daném roce překročí příjmy z příplatku EEG náklady, je přebytek převeden do následujícího roku a příplatek EEG se odpovídajícím způsobem sníží; v případě schodku se příplatek EEG zvýší. Tyto úpravy se provádějí automaticky a nevyžadují další zásah ze strany zákonodárce nebo výkonné moci.

2.2. Zvýhodnění zelené elektřiny („Grünstromprivileg“)

- (14) Podle § 39 zákona EEG z roku 2012 se výše příplatku EEG v daném kalendářním roce u dodavatelů elektřiny sníží o 2 ct/kWh, pokud elektřina podle zákona EEG, kterou dodávají všem konečným spotřebitelům, splňuje určité podmínky (tzv. zvýhodnění zelené elektřiny).
- (15) Snížení je přiznáno v případě, odkoupil-li dodavatel elektřinu podle zákona EEG přímo od domácích výrobců elektřiny podle zákona EEG na základě ujednání o přímém uvádění na trh ve smyslu § 33b bodu 2 zákona EEG z roku 2012 (tj. ujednání o přímém uvádění na trh, kdy výrobce elektřiny podle zákona EEG nežádá o podporu podle zákona EEG z roku 2012) a dosáhne-li množství odkoupené elektřiny podle zákona EEG těchto prahových hodnot:
- nejméně 50 % elektřiny, kterou dodavatel dodá všem svým konečným spotřebitelům, představuje elektřina podle zákona EEG, a
 - nejméně 20 % elektřiny představuje větrná nebo solární energie ve smyslu §§ 29 až 33 zákona EEG z roku 2012.
- (16) Snížení o 2 ct/kWh se vztahuje na celé portfolio elektrické energie. To znamená, že pokud dodavatel pořizuje 50 % elektřiny z konvenčních zdrojů energie, zatímco druhou polovinu elektřiny představuje elektřina podle zákona EEG, která byla nakoupena na základě ujednání o přímém uvádění na trh, jak je popsáno v 15. bodě odůvodnění, obdrží dodavatel platbu ve výši 4 ct/kWh. Tuto platbu lze přenést zcela nebo částečně na výrobce elektřiny podle zákona EEG.
- (17) Německo v této souvislosti objasnilo, že dodavatelům elektřiny, kteří žádají o zvýhodnění, je přiznáno snížení ve výši 2 ct/kWh u celého jejich portfolia pouze tehdy, představuje-li elektřina podle zákona EEG nejméně 50 %. Aby se zabránilo riziku toho, že 50 % cíle nebude dosaženo jen těsně (příčemž v tomto případě by byl u celého portfolia splatný příspěvek EEG v plné výši), či aby se toto riziko omezilo na minimum, nakupují dodavatelé elektřiny elektřinu podle zákona EEG s určitým bezpečnostním rozpětím, tj. více než potřebných 50 %, přičemž někdy tato hodnota dosáhne až 60 %. V tomto případě je při výpočtu nákladové výhody, kterou lze případně přenést na výrobce elektřiny podle zákona EEG, nutno snížení výše příplatku EEG, jehož bylo dosaženo u celého portfolia, tj. 2 ct/kWh, vydělit vyšším podílem elektřiny podle zákona EEG. Například v případě 60 % podílu činí skutečná nákladová výhoda, kterou lze přenést, nikoli 4 ct/kWh, nýbrž pouze 3,3 ct/kWh. V průměru činila maximální výhoda plynoucí ze zvýhodnění zelené elektřiny 3,8 ct/kWh v roce 2012, 3,2 ct/kWh v roce 2013 a 3,9 ct/kWh v roce 2014.
- (18) Ke stanovení rozsahu možné diskriminace podle článků 30 a 110 Smlouvy v minulosti za účelem její nápravy Německo odhadlo, že od 1. ledna 2012 do 31. července 2014, což je období, kdy platil zákon EEG z roku 2012, činil dovoz záruk původu odpovídajících zařízení na výrobu elektřiny podle zákona EEG, která by byla způsobila pro podporu podle zákona EEG z roku 2012, 1,3 TWh.

Rok	2012	2013	2014
Dovoz způsobilé elektřiny podle zákona EEG doložené zárukami původu (v GWh)	519	283	547

- (19) Německo uvedlo, že pokud by měl veškerý tento dovoz prospěch ze zvýhodnění zelené elektřiny, a to ve výši přibližně 4 ct/kWh, činily by ušlé příjmy na základě příplatku EEG od dodavatelů elektřiny nakupujících tuto elektřinu přibližně 50 milionů EUR. Německo se zavázalo, že tuto částku znovu investuje do propojovacích vedení a evropských energetických projektů.

2.3. Omezená výše příplatku EEG u podniků s vysokou spotřebou energie

- (20) Zákon EEG z roku 2012 neukládá dodavatelům elektřiny povinnost přenést příplatek EEG na odběratele. Zákon EEG z roku 2012 však stanoví, jak musí dodavatel elektřiny uvádět příplatek EEG na fakturu za elektřinu, je-li tento příplatek přenesen. V praxi přenášejí všichni dodavatelé elektřiny příplatek EEG v plné výši.
- (21) § 40 zákona EEG z roku 2012 omezuje výši příplatku, kterou mohou dodavatelé elektřiny přenést na uživatele s vysokou spotřebou energie: na žádost vydá *Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle* (dále jen „BAFA“), orgán veřejné moci, správní akt, který dodavateli elektřiny zakazuje přenést celý příplatek EEG na konečného uživatele v případě, je-li tímto uživatelem výrobní podnik s vysokou spotřebou elektřiny⁽⁹⁾. Na toto ustanovení se odkazuje jako na „zvláštní vyrovnávací pravidlo“ (*Besondere Ausgleichsregelung*, dále jen „pravidlo BesAR“).
- (22) V § 40 zákona EEG z roku 2012 je stanoveno, že omezení má snížit náklady těchto podniků na elektrickou energii v zájmu zachování jejich mezinárodní konkurenceschopnosti, pokud je to slučitelné s cíli zákona EEG z roku 2012 a stanovené omezení je slučitelné se zájmy uživatelů elektřiny jako celku.
- (23) V § 41 odst. 1 zákona EEG z roku 2012 je omezení výše příplatku EEG podmíněno tímto:
- elektřina pořízená u dodavatele elektřiny a spotřebovaná samotnými podniky činila v předchozím účetním období nejméně 1 GWh;
 - poměr nákladů na elektrickou energii, které má nést podnik, k jeho hrubé přidané hodnotě činil v předchozím účetním období nejméně 14 %;
 - v předchozím účetním období byl příplatek EEG přenesen na podnik;
 - podnik podstoupil certifikovaný energetický audit (tato podmínka se nevztahuje na podniky se spotřebou elektřiny nižší než 10 GWh).
- (24) Obecné pravidlo stanovené v § 41 odst. 3 bodu 1 je takové, že u uživatele s vysokou spotřebou energie je příplatek EEG postupně omezen takto:
- spotřeba do 1 GWh: žádné omezení – příplatek EEG v plné výši;
 - spotřeba v rozmezí od 1 GWh do 10 GWh: 10 % příplatku EEG;
 - spotřeba v rozmezí od 10 GWh do 100 GWh: 1 % příplatku EEG;
 - spotřeba nad 100 GWh: 0,05 ct/kWh.
- (25) Pokud má uživatel s vysokou spotřebou energie spotřebu vyšší než 100 GWh a jeho náklady na elektrickou energii představují více než 20 % hrubé přidané hodnoty, jednotlivé prahové hodnoty popsané v 24. bodě odůvodnění se nepoužijí a výše příplatku EEG bude omezena na 0,05 ct/kWh u celé spotřeby elektřiny u této kategorie uživatelů (§ 41 odst. 3 bod 2).
- (26) Rozhodnutí úřadu BAFA je závazné nejen pro dodavatele elektřiny, nýbrž i pro provozovatele přenosové soustavy. To znamená, že pokud úřad BAFA rozhodl, že uživatel s vysokou spotřebou energie musí hradit dodavateli elektřiny nižší příplatek EEG, sníží se v souladu s tím i povinnost dodavatele elektřiny pro tohoto uživatele hradit příplatek EEG provozovateli přenosové soustavy. Toto je při stanovení příplatku EEG provozovateli přenosové soustavy vzato v úvahu. Jakékoli spory ohledně rozhodnutí úřadu BAFA je nutno postoupit správním soudům, jelikož dotyčné rozhodnutí představuje správní akt. Tato rozhodnutí jsou proto rovněž ihned vykonatelná.

2.4. Plán úpravy

- (27) K zajištění souladu snížení příplatku EEG s ustanoveními v bodě 196 a následujících bodech pokynů pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020⁽¹⁰⁾ (dále jen „pokyny z roku 2014“) předložilo Německo plán úpravy.

⁽⁹⁾ Takovéto omezení je přiznáno i železničním podnikům. Tento strop však není v rámci tohoto rozhodnutí přezkoumán. Komise si vyhrazuje právo posoudit § 42 zákona EEG z roku 2012 ve zvláštním řízení.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 200, 28.6.2014, s. 1.

- (28) U podniků, které využívaly pravidlo BesAR, platily však méně, než měly hradit podle pravidel stanovených v oddíle 3.7.2 pokynů z roku 2014 (zejména kritérií způsobilosti v bodech 185, 186 a 187 a kritérií přiměřenosti v bodech 188 a 189), nesmí upravený příplatek EEG za rok 2013 přesáhnout 125 % příplatku skutečně uhrazeného v tomto roce. Upravený příplatek splatný za rok 2014 nesmí přesáhnout 150 % stejné základní hodnoty, tj. příplatku, který byl skutečně uhrazen v roce 2013. V zájmu urychlení zpětného získání a vzhledem k tomu, že dosud nejsou k dispozici údaje o spotřebě za dotčené roky pro všechny podniky, kterých se navrácení týká, použije Německo při výpočtu předběžné částky, která má být navržena, v první fázi údaje o spotřebě elektřiny, jež byly uvedeny v žádostech, přičemž tato předběžná částka musí být navržena neprodleně, aby byl splněn požadavek stanovený v rozsudku ve věci Deggendorf⁽¹⁾. Ve druhé fázi použije Německo údaje o skutečné spotřebě v dotčených letech, aby stanovilo konečné částky, které mají být navrženy, a přijme nezbytná opatření, aby zajistilo navrácení nebo splacení na základě těchto konečných částek.
- (29) Od roku 2015 je mechanismus úpravy pozměněn. Podle § 103 odst. 3 zákona EEG z roku 2014⁽²⁾ omezí úřad BAFA výši příplatku EEG, který mají hradit uživatelé s vysokou spotřebou energie, v letech 2015 až 2018 tak, aby příplatek EEG v roce x nemohl přesáhnout dvojnásobek příplatku EEG, který byl vyplacen v hospodářském roce předcházejícím roku podání žádosti ($x - 2$). Zatímco příplatek EEG bude tudíž každý rok upraven směrem nahoru, příplatek, který má být zaplacen v roce 2015, bude omezen na dvojnásobek příplatku v roce 2013, stejně tak tomu bude i v následujících letech až do roku 2018.

2.5. Transparentnost, účet EEG a monitorování ze strany státu

- (30) Určitý počet úkolů v oblasti kontroly, dohledu a prosazování byl svěřen Spolkové agentuře pro sítě (*Bundesnetzagentur*, dále jen „BNetzA“).
- (31) Výrobci elektřiny podle zákona EEG, provozovatelé sítě, provozovatelé přenosové soustavy a dodavatelé elektřiny si musí vzájemně poskytovat údaje potřebné pro řádné uplatňování systému EEG. Zákon EEG z roku 2012 podrobně stanoví, jaký druh informací je nutno systematicky předávat ostatním hospodářským subjektům a ve kterém období roku. Provozovatelé sítě, provozovatelé přenosové soustavy a dodavatelé elektřiny mohou požádat, aby údaje zkontroloval účetní.
- (32) Zákonem EEG z roku 2012 byl zřízen orgán pro řešení sporů, který byl Spolkovým ministerstvem životního prostředí, ochrany přírody a bezpečnosti reaktorů pověřen objasňováním otázek a řešením sporů mezi výrobci elektřiny podle zákona EEG, provozovateli sítě, provozovateli přenosové soustavy a dodavateli elektřiny (*Clearingstelle*).
- (33) Provozovatelé sítě a provozovatelé přenosové soustavy jsou podle zákona EEG z roku 2012 a prováděcích předpisů (*AusglMechV* a *AusglMechAV*) povinni zveřejňovat na svých internetových stránkách určité údaje (množství pořízené elektřiny podle zákona EEG a její cenu). Provozovatelé přenosové soustavy musí vést veškeré transakce související se zákonem EEG z roku 2012 odděleně od svých ostatních činností. Pro všechny finanční toky, které souvisejí se zákonem EEG z roku 2012, musí být vedeny oddělené finanční účty a pro veškeré výdaje a příjmy související se zákonem EEG z roku 2012 musí existovat zvláštní bankovní účet, který spravují čtyři provozovatelé přenosové soustavy společně (§ 5 předpisu *AusglMechAV*).
- (34) Provozovatelé přenosové soustavy mají povinnost zveřejnit na společných internetových stránkách označených jako „účet EEG“ měsíční souhrnné příjmy plynoucí z prodeje elektřiny podle zákona EEG na spotovém trhu a z příplatku EEG a souhrnné náklady (kompenzace pro provozovatele sítě a ostatní náklady spojené se správou systému). Mají rovněž povinnost zveřejnit předem předpokládaný příplatek EEG pro následující rok.
- (35) Zákon EEG z roku 2012 uložil zařízením povinnost registrovat se u veřejného subjektu. Registrace bude podmínkou pro nárok na získání výkupních cen. Registr nebyl dosud zřízen, existuje však již zvláštní povinnost solárních zařízení a zařízení na kapalnou biomasu registrovat se, aby tato zařízení mohla získat výkupní ceny. Registr solárních zařízení spravuje agentura BNetzA a registr zařízení na kapalnou biomasu spravuje *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung*.
- (36) Provozovatelé sítě a provozovatelé přenosové soustavy musí předat agentuře BNetzA údaje, které obdrží od provozovatelů zařízení (umístění zařízení, výrobní kapacita atd.), úrovně sítě (distribuční síť nebo přenosová soustava), k níž jsou zařízení připojena, souhrnné a individuální sazby placené zařízením, konečné faktury zaslané dodavatelům elektřiny a údaje potřebné pro ověření správnosti poskytnutých údajů. Dodavatelé elektřiny

⁽¹⁾ Věci TWD Textilwerke Deggendorf v. Komise, T-244/93 a T-486/93, ECLI:EU:T:1995:160.

⁽²⁾ Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt, část I, s. 1066.

musí agentuře BNetzA sdělit údaje o množství elektřiny, které dodali svým odběratelům, a konečné účty. Agentura BNetzA má s ohledem na vlastníky zařízení vyrábějících elektřinu podle zákona EEG rovněž kontrolní pravomoci, aby mohla sledovat, jak provozovatelé sítě a provozovatelé přenosové soustavy plní své povinnosti.

- (37) Provozovatelé přenosové soustavy musí agentuře BNetzA předávat podrobné údaje týkající se stanovení příplatku EEG. Musí poskytovat zejména údaje týkající se jednotlivých položek příjmů a výdajů, které se používají při výpočtu příplatku EEG (§ 7 odst. 2 předpisu AusglMechV).
- (38) Provozovatelé využívající omezenou výši příplatku EEG musí na žádost Spolkovému ministerstvu životního prostředí, ochrany přírody a bezpečnosti reaktorů poskytnout veškeré informace, které jsou nezbytné k tomu, aby bylo možno posoudit, zda budou splněny cíle stanovené v § 40.
- (39) Agentura BNetzA je pověřena zajištěním toho, aby:
- provozovatelé přenosové soustavy prodávali na spotovém trhu elektřinu, za niž jsou hrazeny výkupní ceny, v souladu s platnými pravidly (tj. předpis AusglMechV),
 - provozovatelé přenosové soustavy řádně stanovili a zveřejnili příplatek EEG,
 - provozovatelé přenosové soustavy náležitě účtovali příplatek EEG dodavatelům elektřiny,
 - provozovatelé sítě řádně účtovali výkupní ceny a prémie provozovatelům přenosové soustavy,
 - příplatek EEG byl snížen pouze u dodavatelů elektřiny, kteří splňují podmínky stanovené v § 39.
- (40) Co se týká stanovení výše příplatku EEG, agentura BNetzA má řadu donucovacích pravomocí a úkolů souvisejících s jednotlivými položkami nákladů a příjmů, které mohou provozovatelé přenosové soustavy zahrnout do výpočtu příplatku EEG. Agentura BNetzA je za prvé oprávněna stanovit po dohodě s příslušnými ministerstvy⁽¹³⁾ pravidla pro určení položek, které se pro účely stanovení výše příplatku EEG považují za příjmy nebo výdaje, a použitelnou úrokovou sazbu. Na tomto základě popsala agentura BNetzA v předpise AusglMechAV podrobně, jaké druhy nákladů lze vzít v úvahu. Agentuře BNetzA musí být za druhé poskytnuty veškeré příslušné údaje a dokumenty týkající se výpočtu příplatku EEG. Agentura BNetzA si může za třetí vyžádat doplňkové informace, včetně účtů (§ 5 odst. 3 AusglMechAV). Provozovatelé přenosové soustavy musí prokázat správnost a nezbytnost určitých nákladových položek, než je mohou vzít v úvahu při výpočtu příplatku EEG (viz např. § 6 odst. 2 předpisu AusglMechAV).
- (41) Agentura BNetzA je oprávněna vydávat provozovatelům přenosové soustavy pokyny a vyhotovit standardní formuláře pro údaje, které jí musí provozovatelé přenosové soustavy předávat.
- (42) Agentura BNetzA může rovněž po dohodě se Spolkovým ministerstvem životního prostředí, ochrany přírody a bezpečnosti reaktorů stanovit požadavky související s uváděním elektřiny podle zákona EEG na spotový trh provozovateli přenosové soustavy a pobídky pro co nejlepší uvádění elektřiny na trh. Toto bylo provedeno prostřednictvím předpisu AusglMechAV.
- (43) Agentura BNetzA má donucovací pravomoci. Agentura může například vydávat příkazy, pokud provozovatelé přenosové soustavy nestanoví příplatek EEG v souladu s pravidly (viz § 38 bod 5; § 61 odst. 1 bod 2). Agentura může rovněž stanovit výši příplatku EEG. V § 6 odst. 3 předpisu AusglMechAV je uvedeno, že rozdíl mezi vybranými částkami příplatku EEG a příplatkem EEG ve výši schválené agenturou BNetzA v souladu s vykonatelným rozhodnutím agentury BNetzA podle § 61 odst. 1 bodů 3 a 4 zákona EEG z roku 2012 rovněž představuje příjem nebo výdaj ve smyslu § 3 odst. 3 a 4 předpisu AusglMechV. Na rozdíl od tvrzení Německa to představuje důkaz, že agentura BNetzA může vydávat vykonatelná rozhodnutí s cílem upravit výši příplatku. Právním základem je § 61 odst. 1 a 2 ve spojení s § 65 a následujícími ustanoveními zákona *Energiewirtschaftsgesetz* (EnWG)⁽¹⁴⁾, což jsou ustanovení, která agentuře BNetzA umožňují vydávat závazná rozhodnutí, která se vztahují na soukromé hospodářské subjekty. Agentura BNetzA může rovněž ukládat pokuty (viz § 62 odst. 1 a 2 zákona EEG z roku 2012).
- (44) Samotná agentura BNetzA má určité oznamovací povinnosti a pro statistické účely a pro účely hodnocení musí předávat určité údaje Spolkovému ministerstvu životního prostředí, ochrany přírody a bezpečnosti reaktorů a Spolkovému ministerstvu hospodářství a technologií.

⁽¹³⁾ Podle § 11 předpisu AusglMechV může agentura BNetzA vydat předpisy po dohodě se Spolkovým ministerstvem životního prostředí, ochrany přírody a bezpečnosti reaktorů (nyní Spolkové ministerstvo životního prostředí, ochrany přírody, stavebnictví a bezpečnosti reaktorů) a Spolkovým ministerstvem hospodářství a technologií (nyní Spolkové ministerstvo hospodářství a energetiky).

⁽¹⁴⁾ *Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz – EnWG) vom 7. Juli 2005, Bundesgesetzblatt, část I, s. 1970, 3621, ve znění § 3 odst. 4 zákona Gesetz vom 4. Oktober 2013, Bundesgesetzblatt, část I, s. 3746.*

- (45) Spolková agentura ochrany životního prostředí (*Umweltbundesamt*, dále jen „UBA“) vede rejstřík záruk původu v souladu s článkem 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES⁽¹⁵⁾. Agentura UBA je v této souvislosti odpovědná za vydávání, převádění a rušení záruk původu.

3. ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (46) Dne 18. prosince 2013 se Komise rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení, jelikož se domnívala, že zákon EEG z roku 2012 představuje státní podporu pro výrobce elektřiny podle zákona EEG, dodavatele elektřiny využívající zvýhodnění *zelené elektřiny* a uživatele s vysokou spotřebou energie, a měla pochybnosti ohledně slučitelnosti této podpory s vnitřním trhem.
- (47) Co se týká existence státní podpory, Komise dospěla k předběžnému závěru, že zákon EEG z roku 2012 zahrnuje poskytnutí selektivních hospodářských výhod i) výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů a z důlního plynu, zejména prostřednictvím výkupních cen, a ii) uživatelům s vysokou spotřebou energie v důsledku snížení výše příplatků EEG.
- (48) Komise dospěla rovněž k předběžnému závěru, že toto zvýhodnění bylo financováno ze státních prostředků, jelikož i) německý zákonodárce zavedl (jak se zdá) zvláštní poplatek za účelem financování podpory na výrobu elektřiny podle zákona EEG, příplatek EEG, ii) německý zákonodárce a výkonná moc určili provozovatele přenosové soustavy, aby tento příplatek společně spravovali podle pravidel, která stát stanovil v zákoně EEG z roku 2012 a v prováděcích předpisech, a iii) provozovatelé přenosové soustavy podléhali při správě tohoto zdroje podrobnému monitorování.
- (49) Zatímco podpora pro elektřinu podle zákona EEG byla shledána za slučitelnou s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy, Komise vyslovila pochybnosti, zda je možné považovat snížení výše příplatku EEG za slučitelné na základě Smlouvy, a zejména čl. 107 odst. 3 písm. b) a c) Smlouvy.
- (50) Komise vyslovila rovněž pochybnosti, zda je financování podpory na elektřinu podle zákona EEG z roku 2012 v souladu s články 30 a 110 Smlouvy, jelikož z příplatku EEG měla prospěch pouze výroba elektřiny podle zákona EEG v Německu, přičemž tento příplatek byl uložen rovněž ze spotřeby dovezené elektřiny podle zákona EEG, jejíž výrobci mohli být způsobilí pro podporu podle zákona EEG z roku 2012, pokud by byli usazeni v Německu.

4. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (51) Zúčastněné strany předložily připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení a k použití pokynů z roku 2014 na toto rozhodnutí podle bodu 248 zmíněných pokynů.
- (52) Většina zúčastněných stran tvrdila, že by se nemělo mít za to, že zákon EEG z roku 2012 zahrnuje státní podporu na úrovni výrobců elektřiny podle zákona EEG, ani podporu ve prospěch uživatelů s vysokou spotřebou energie. Zúčastněné strany se domnívaly, že německý stát pouze organizuje systém založený na (postupných) platbách mezi soukromými hospodářskými subjekty, přičemž tyto subjekty využívají vlastní finanční zdroje. Pouhá skutečnost, že systém byl stanoven ve státních právních předpisech (zákon EEG z roku 2012 a prováděcí předpisy) nebo že je zapojena agentura BNetzA, *Bundesanstalt für Ernährung und Landwirtschaft*, agentura UBA a úřad BAFA, jejichž funkce jsou údajně omezené, nemůže podle jejich názoru změnit od samého počátku soukromou povahu systému. Tato analýza vychází většinou z rozsudků Soudního dvora ve věcech *PreussenElektra*⁽¹⁶⁾ a *Doux Élevage*⁽¹⁷⁾. Pokud vůbec podpora existuje, měla by se podle zúčastněných stran považovat za existující podporu na základě rozhodnutí Komise o předchozím německém režimu podpory ve věci NN 27/2000⁽¹⁸⁾.
- (53) Zúčastněné strany mimoto tvrdily, že snížení příplatku EEG je slučitelné s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) nebo c) Smlouvy. Tyto strany popisují zákon EEG z roku 2012 jako zákon, který sleduje dvojí cíl, a to rozvoj výroby elektřiny podle zákona EEG a zachování průmyslové základny v Německu a Unii. Zúčastněné strany uvedly, že případná podpora obsažená v zákoně EEG z roku 2012 představuje vhodný a přiměřený způsob dosažení tohoto cíle. Zúčastněné strany každopádně uvedly, že by Komise neměla v daném případě použít pokyny z roku 2014, jelikož by se jednalo o jejich použití se zpětnou účinností. Komise by neměla rovněž vyžadovat navrácení podpory, a to kvůli nutnosti chránit legitimní očekávání příjemců, že podpora byla poskytnuta v souladu s právními předpisy.

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽¹⁶⁾ Věc *PreussenElektra v. Schleswig*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

⁽¹⁷⁾ Věc *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. C 164, 10.7.2002, s. 5.

- (54) Německé Sdružení spotřebitelů energie (*Bund der Energieverbraucher*), které podalo Komisi stížnost na zákon EEG z roku 2012, naopak tvrdilo, že snížení příplatku EEG představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy pro uživatele s vysokou spotřebou energie a že poškozují německé podniky a spotřebitele, kteří musí platit vyšší příplatek EEG, aniž by mohli využít podobné snížení. Sdružení dále tvrdilo, že snížení nelze pokládat za slučitelné podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy. Tato tvrzení předložilo rovněž několik německých občanů.
- (55) Tvrzení zúčastněných stran jsou podrobněji projednána v oddíle 7.

5. VYJÁDRĚNÍ NĚMECKA K ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ A K PŘIPOMÍNKÁM TŘETÍCH STRAN

- (56) Německo uvedlo, že většina účastníků systému, který byl zřízen zákonem EEG z roku 2012, je soukromých, jak tomu bylo ve věci *PreussenElektra*, a že tyto účastníci nejsou součástí veřejné správy. Jediná účast státu spočívá v přijetí právních předpisů a přísné kontrole jejich uplatňování. Dotčené orgány veřejné moci, zejména agentura BNetz a úřad BAFA, důsledně plní své omezené funkce, aniž by spravovaly jakékoli finanční prostředky. Podle Německa nemají tyto orgány žádnou rozhodovací pravomoc. Německo dále uvedlo, že příplatek EEG jako takový nestanoví stát, nýbrž je založen na tržním mechanismu, jelikož závisí na příjmech z prodeje elektřiny podle zákona EEG na spotovém trhu. Německo rovněž zdůraznilo, že zákon EEG z roku 2012 nevyžaduje, aby dodavatelé přenesli příplatek na spotřebitele, což znamená, že toto přenesení závisí na cenové politice dodavatelů elektřiny. Žádný z hospodářských subjektů, které jsou do systému zapojeny, nemá zvláštní pravomoci plynoucí z veřejného práva; tyto subjekty se musí při vzájemném vymáhání pohledávek spolehnout na civilní soudy.
- (57) Německo předložilo tato tvrzení, jež jsou podobná tvrzením, která uvedly zúčastněné strany, a to
- neexistence selektivní hospodářské výhody, a to z toho důvodu, že podpora elektřiny podle zákona EEG splňuje kritéria stanovená v rozsudku ve věci *Altmark* ⁽¹⁹⁾ a snížení příplatku pro uživatele s vysokou spotřebou energie má pouze zmírnit stávající znevýhodnění německého průmyslu,
 - neexistence státních prostředků a kontroly ze strany státu kvůli skutečnosti, že právní a skutková situace podle zákona EEG z roku 2012 není srovnatelná s okolnostmi, které Soudní dvůr zkoumal ve věcech *Essent* ⁽²⁰⁾ a *Vent de colère* ⁽²¹⁾,
 - skutečnost, že pokud by platby podle zákona EEG z roku 2012 představovaly státní podporu, jednalo by se vzhledem k rozhodnutí Komise o státní podpoře NN 27/2000 o existující podpoře,
 - slučitelnost případné poskytnuté podpory s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) a c),
 - neexistence porušení článků 30 a 110 Smlouvy kvůli skutečnosti, že dovezenou elektřinu podle zákona EEG nelze srovnat s elektřinou, která je vyráběna v tuzemsku, zejména vzhledem k nedávnému rozsudku ve věci *Ålands Vindkraft* ⁽²²⁾.
- (58) Tvrzení Německa jsou podrobněji posouzena a vyvrácena v oddíle 7.

6. ZÁVAZKY, KTERÉ PŘIJALO NĚMECKO

- (59) Jak je uvedeno v 19. bodě odůvodnění, Německo předložilo níže uvedený závazek týkající se opětovného investování částky ve výši 50 milionů EUR do propojovacího vedení a evropských energetických projektů:

„V případě zákona EEG z roku 2012 by bylo možno navrhnout řešení pro otázku *Grünstromprivileg* i článek 30/110. Toto řešení by spočívalo v opětovném investování odhadnuté částky v souvislosti s údajnou diskriminací do propojovacích vedení a evropských energetických projektů. Opětovné investování by se mohlo uskutečnit souběžně s pokrokem příslušného projektu. Na základě údajů sdělených Německem by opětovné investice za období od ledna 2012 do července 2014 měly činit 50 milionů EUR. Německo tento závazek nabízí na podporu svého právního stanoviska (žádná diskriminace).“

⁽¹⁹⁾ Věc *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415.

⁽²⁰⁾ Věc *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽²¹⁾ Věc *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851.

⁽²²⁾ Věc *Ålands Vindkraft*, C-573/12, ECLI:EU:C:2014:2037.

- (60) Německo předložilo mimoto níže uvedený závazek týkající se plánu úpravy, jak bylo zmíněno v 27. bodě odůvodnění a následujících bodech odůvodnění:

„Vrácení [částky, která má být získána zpět] s ohledem na daný podnik vyplývá z rozdílu mezi příslušnými náklady v důsledku zákona EEG stanovenými podle pokynů pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020 (dále jen ‚pokyny z roku 2014‘) a náklady v důsledku zákona EEG stanovenými podle tohoto zákona. V této souvislosti omezuje plán úprav platbu, která se má provést na základě pokynů z roku 2014, na nejvýše 125 % (pro rok 2013) a nejvýše 150 % (pro rok 2014) platby provedené s ohledem na rok 2013 podle zákona EEG z roku 2012. Záporné částky se neberou v potaz.“

7. POSOUZENÍ PODPORY

7.1. Existence státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy

- (61) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy je stanoveno: „Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak.“
- (62) Při určování, zda opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, musí Komise uplatnit tato kritéria: opatření lze přičíst státu a musí zahrnovat státní prostředky, musí zvýhodňovat určité podniky nebo určitá odvětví výroby, což narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.

7.1.1. Existence selektivní výhody ovlivňující obchod a hospodářskou soutěž

- (63) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise konstatovala, že zákon EEG z roku 2012 zahrnuje dva druhy selektivních výhod ovlivňujících obchod a hospodářskou soutěž.
- (64) První výhoda je poskytnuta výrobcům elektřiny podle zákona EEG. Komise uvedla, že výkupní ceny a prémie zaručují výrobcům elektřiny podle zákona EEG cenu za elektřinu, kterou vyrábějí, která je vyšší než cena tržní. Totéž platí pro přímé uvádění elektřiny podle zákona EEG na trh, jež má za následek nárok na snížení příplatku EEG podle § 39 zákona EEG z roku 2012, jelikož toto ustanovení umožňuje výrobcům elektřiny podle zákona EEG dosáhnout vyšší ceny za elektřinu, než je cena tržní. Opatření je selektivní, jelikož zvýhodňuje pouze výrobce elektřiny podle zákona EEG. Trh s elektřinou byl mimoto liberalizován a výrobci elektřiny působí v odvětvích, v nichž probíhá obchod mezi členskými státy (76. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (65) Druhá výhoda spočívá ve snížení příplatku EEG u některých uživatelů s vysokou spotřebou energie podle pravidla BesAR. Komise konstatovala, že uživatelé s vysokou spotřebou energie jsou zvýhodněni v důsledku omezení výše příplatku EEG. §§ 40 a 41 zákona EEG z roku 2012 zbavily tyto uživatele zátěže, kterou by museli obvykle nést. Toto omezení znemožňuje provozovatelům přenosové soustavy a dodavatelům elektřiny dosáhnout od uživatelů s vysokou spotřebou energie náhrady dodatečných nákladů na podporu elektřiny podle zákona EEG. Usuzovalo se proto, že opatření je selektivní, jelikož je mohou využít pouze uživatelé s vysokou spotřebou energie z výrobního odvětví. Opatření může rovněž narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy, jelikož příjemci jsou výrobci energeticky náročných výrobků (např. výrobci železných a neželezných kovů, papírenský průmysl, chemický průmysl, výrobci cementu) a působí v odvětvích, v nichž probíhá obchod mezi členskými státy (77. až 80. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (66) Německo zastávalo názor, že na úrovni výrobců elektřiny podle zákona EEG ani na úrovni uživatelů s vysokou spotřebou energie, kteří využívají pravidlo BesAR, neexistuje žádná hospodářská výhoda, a to z níže uvedených důvodů.
- a) S ohledem na výrobce elektřiny podle zákona EEG bylo uvedeno, že nemají žádnou hospodářskou výhodu plynoucí z příplatku EEG, a to ani tehdy, pokud by se považoval za státní prostředky, jelikož výkupní ceny, které jim jsou hrazeny, nezávisí na příplatku EEG. Příplatek EEG pouze nahrazuje ztráty, které vznikly provozovatelům přenosové soustavy. Odměna výrobců elektřiny podle zákona EEG mimoto údajně splňuje kritéria stanovená v rozsudku ve věci Altmark⁽²³⁾.

⁽²³⁾ Věc Altmark Trans, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, body 87 až 93. Kritéria v rozsudku ve věci Altmark Soudní dvůr stanovil s cílem objasnit, za jakých okolností se vyrovnávací platba poskytovaná orgánem veřejné moci za poskytování služby obecného hospodářského zájmu považuje za státní podporu podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

- b) Co se týká uživatelů s vysokou spotřebou energie, Německo uvedlo, že pravidlo BesAR jim neposkytuje hospodářskou výhodu, nýbrž kompenzuje konkurenční znevýhodnění těchto podniků v porovnání s konkurenty v ostatních členských státech (kteří nesou nižší náklady na financování energie z obnovitelných zdrojů)⁽²⁴⁾ a třetích zemích (kteří se většinou nepotýkají se srovnatelnou zátěží).
- (67) Některé zúčastněné strany zpochybnilly zjištění, že nižší příplatek EEG představoval hospodářskou výhodu, která mohla narušit hospodářskou soutěž. Bylo uvedeno, že opatření mělo spíše obnovit rovné podmínky hospodářské soutěže v Unii, jelikož náklady průmyslu na elektrickou energii byly v Německu vyšší než v ostatních zemích. Některé zúčastněné strany mimoto poznamenaly, že příjemci spotřebovávající více než 10 GWh ročně nesou finanční náklady spojené s povinnými audity energetické účinnosti.
- (68) Německo a zúčastněné strany zpochybnilly rovněž zjištění, že hospodářská výhoda je selektivní a může ovlivnit hospodářskou soutěž a obchod, a to zejména kvůli tomu, že se pravidlo BesAR vztahuje na všechny podniky ve výrobním odvětví a na podniky všech velikostí. Některé zúčastněné strany tvrdily, že snížení příplatku není selektivní, jelikož příjemci nejsou ve srovnatelné situaci s ostatními podniky, jelikož hlavní kritéria způsobilosti představuje náročnost na elektrickou energii a spotřeba elektřiny a jelikož podniky s vysokou náročností na elektrickou energii čelí mnohem větší hrozbě příplatku EEG než ostatní podniky. Tyto strany rovněž uvedly, že i kdyby byly nižší příplatky zjevně selektivní, souvisely by s povahou a logikou systému podpory pro elektřinu podle zákona EEG; bez snížení by nebylo možno podporu na elektřinu podle zákona EEG financovat, jelikož by se uživatelé s vysokou spotřebou energie přesunuli mimo Německo.
- (69) Tvrzení Německa a zúčastněných stran nejsou přesvědčivá.

7.1.1.1. Rovné podmínky mezi podniky v jednotlivých členských státech

- (70) Za prvé, skutečnost, že podnik dostává kompenzaci za náklady nebo poplatky, které již byly vynaloženy, v zásadě nevylučuje existenci hospodářské výhody⁽²⁵⁾. Existenci výhody nevylučuje ani skutečnost, že se konkurenční podniky v jiných členských státech nacházejí v příznivější situaci⁽²⁶⁾, jelikož pojem výhoda je založen na analýze finanční situace podniku v jeho vlastním právním a skutkovém rámci s dotyčným opatřením a bez něj. Pokud se však vyloučí daně a odvody, jsou ceny elektřiny pro průmyslové odběratele v Německu v průměru nižší než v ostatních členských státech.
- (71) Tribunál nedávno znovu potvrdil zásadu, že existenci výhody je nutno posoudit bez ohledu na podmínky hospodářské soutěže v ostatních členských státech⁽²⁷⁾. Tribunál konstatoval, že samotná povaha preferenční sazby, tj. skutečnost, že společností *Alcoa Trasformazioni* byl vrácen rozdíl mezi cenami elektřiny účtovanými společností ENEL a sazbou stanovenou ve vyhlášce z roku 1995, nepostačuje ke konstatování, že dotyčný podnik nenesl veškeré náklady, které by za normálních okolností musely zatěžovat jeho rozpočet⁽²⁸⁾. Tribunál dále uvedl, že existence výhody vyplývala ze samotného popisu mechanismu cenové diferenciaci, tj. vyrovnávacího mechanismu směřujícího k úlevám společnosti od placení části nákladů za elektrickou energii nezbytných pro produkci výrobků, které tato společnost uvádí na trh na území Unie⁽²⁹⁾. Tribunál navíc zopakoval⁽³⁰⁾ zásadu, že státní podporu je nutno posoudit jako takovou, a nikoliv s ohledem na její cíle, které například směřují k nápravě trhu, který nemá zcela konkurenční povahu.
- (72) Snížení příplatku EEG podle pravidla BesAR obdobně zlepšuje finanční situaci příjemců tím, že je zbavuje nákladů, které by museli obvykle nést. Pokud by pravidlo BasAR a rozhodnutí úřadu BAFA neexistovaly, musely by tyto podniky platit příplatek EEG v plné výši stejně jako jakýkoli jiný spotřebitel elektřiny. Německo zdůraznilo potřebu snížení příplatku v zájmu zachování konkurenceschopnosti příjemců v porovnání s uživateli s vysokou spotřebou energie v ostatních členských státech a třetích zemích. Německo přitom výslovně uznalo, že příjemcům je přiznáno zacházení, které jim poskytuje hospodářskou výhodu.

⁽²⁴⁾ K doložení tohoto tvrzení citovalo Německo zprávu Rady evropských energetických regulátorů (CEER) ze dne 25. června 2013 s názvem „Status Review of Renewable and Energy Efficiency Support Schemes in Europe“ (Přezkum stavu režimů podpory energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti v Evropě), (zejména tabulky na s. 18–20).

⁽²⁵⁾ Věc *Banco Exterior de España*, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100, bod 13; věc *Německo v. Komise*, C-156/98, ECLI:EU:C:2000:467, bod 25; věc *Itálie v. Komise*, C-6/97, ECLI:EU:C:1999:251, bod 15; věc *Heiser*, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130, bod 36; věc *GEMO SA*, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, body 28 až 31 týkající se volného shromažďování a odstraňování odpadů.

⁽²⁶⁾ Věc *Itálie v. Komise*, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, bod 17. Viz rovněž věc *CETM v. Komise*, T-55/99, ECLI:EU:T:2000:223, bod 85.

⁽²⁷⁾ Věc *Alcoa Trasformazioni v. Komise*, T-177/10, ECLI:EU:T:2014:897, body 82 až 85.

⁽²⁸⁾ Věc *Alcoa Trasformazioni v. Komise*, T-177/10, ECLI:EU:T:2014:897, bod 82.

⁽²⁹⁾ Věc *Alcoa Trasformazioni v. Komise*, T-177/10, ECLI:EU:T:2014:897, bod 84.

⁽³⁰⁾ Věc *Alcoa Trasformazioni v. Komise*, T-177/10, ECLI:EU:T:2014:897, bod 85.

7.1.1.2. Selektivita

- (73) Co se týká tvrzení ohledně neexistence selektivity v souvislosti s pravidlem BesAR, je třeba připomenout, že „ani velký počet způsobilých podniků, ani okolnost, že tyto podniky patří k různým a významným odvětvím, neznamená, že státní iniciativu lze považovat za obecné ekonomicko-politické opatření“⁽³¹⁾, pokud jsou z okruhů příjemců vyloučena ostatní odvětví, například služby. Tak je tomu v daném případě, jelikož z podpory má prospěch pouze výrobní odvětví (aniž by Komise musela zkoumat další důvody selektivity). Snížení příplatku EEG se proto nevztahuje na podniky, které jsou ve srovnatelné situaci jako příjemci. Rozdílné snížení výše příplatku EEG v závislosti na spotřebě vede mimoto k rozlišování mezi subjekty ve stejné právní a skutkové situaci, tj. uživateli s vysokou spotřebou energie, a je samo o sobě selektivní.
- (74) Co se týká tvrzení, že oblast působnosti pravidla BesAR a rozlišování jsou odůvodněné povahou a obecnou systematikou systému, je třeba připomenout, že „opatření, které je výjimkou z použití obecné daňové soustavy, může být odůvodněno, pokud toto opatření vyplývá přímo ze základních nebo řídicích principů dotčené daňové soustavy. V tomto ohledu je nutno rozlišit jednak mezi cíli určité daňové soustavy, které této soustavě nejsou vlastní, jednak mezi mechanismy vlastními samotné daňové soustavě, které jsou nezbytné k uskutečnění takových cílů“⁽³²⁾. Ochrana životního prostředí ani zachování konkurenceschopnosti průmyslu se nepovažují za základní nebo řídicí principy vlastní systému příplatků. Naopak, jedná se o vnější cíle přidělené tomuto systému. Stejně jako v jiných dřívějších věcech⁽³³⁾ nemůže proto cíl týkající se ochrany životního prostředí v daném případě změnit zjištění, že snížení příplatku EEG představuje státní podporu. Za prvé, zachování konkurenceschopnosti není uvedeno mezi cíli právního předpisu v § 1 zákona EEG z roku 2012. Naopak, v § 40 druhé větě je uvedeno, že zachování konkurenceschopnosti je podmíněno tím, že neohrozí cíle stanovené v § 1 zákona EEG z roku 2012.

7.1.1.3. Výhoda plynoucí z příplatku EEG; rozsudek ve věci Altmark

- (75) Co se týká tvrzení Německa, že příplatek EEG sám o sobě nepředstavuje pro výrobce elektřiny podle zákona EEG výhodu, Komise trvá na tom, že opatření podpory zlepšují finanční situaci výrobců elektřiny podle zákona EEG nad rámec toho, co by byli schopni získat, pokud by elektřinu prodávali za tržní cenu. Příplatek EEG slouží k financování těchto opatření podpory. V rozporu s tvrzením Německa není skutečnost, že výkupní ceny mohou nebo nemusí být ovlivněny výší příplatku EEG, podstatná při zjišťování, zda tyto ceny představují hospodářskou výhodu.
- (76) Německo uvedlo, že podpora pro výrobce elektřiny podle zákona EEG představuje odpovídající vyrovnávací platbu za plnění závazků veřejné služby ve smyslu rozsudku ve věci Altmark.
- (77) V rozsudku ve věci Altmark Soudní dvůr rozhodl, že opatření státu nespadá do působnosti čl. 107 odst. 1 Smlouvy, pokud má být toto opatření považováno „za vyrovnání představující protihodnotu plnění uskutečněných podniky-příjemci za účelem plnění povinností veřejné služby, takže tyto podniky ve skutečnosti nejsou finančně zvýhodněny, a účinkem uvedeného zásahu tedy není poskytnout těmto podnikům výhodnější soutěžní postavení oproti konkurenčním podnikům“⁽³⁴⁾.
- (78) Toto zjištění však podléhalo čtyřem podmínkám⁽³⁵⁾:
- „Zaprvé, podnik-příjemce musí být skutečně pověřen plněním povinností veřejné služby a tyto povinnosti musí být jasně definovány.“
 - „Zadruhé, parametry, na jejichž základě je vyrovnání vypočteno, musejí být předem stanoveny objektivním a transparentním způsobem, aby se zabránilo tomu, že toto vyrovnání přinese hospodářské zvýhodnění, jež může upřednostnit podnik-příjemce ve vztahu ke konkurenčním podnikům.“

⁽³¹⁾ Věc *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, ECLI:EU:C:2001:598, bod 48.

⁽³²⁾ Spojené věci *Paint Graphos*, C-78/08 až C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, bod 69.

⁽³³⁾ Věc *Belgie v. Komise*, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, bod 38 a následující body; věc *Heiser*, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130; věc *British Aggregates Association v. Komise*, C-487/06 P, ECLI:EU:C:2008:757, body 86 až 92; věc *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, ECLI:EU:C:2001:598, body 43, 52 a následující body.

⁽³⁴⁾ Věc *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, bod 87.

⁽³⁵⁾ Věc *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, body 89 až 93.

- c) „Zatřetí, vyrovnání nemůže přesahovat meze toho, co je nezbytné k pokrytí všech nebo části nákladů vynaložených k plnění povinností veřejné služby se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností.“
- d) „Začtvrté, není-li výběr podniku, který má být pověřen plněním povinností veřejné služby, v konkrétním případě učiněn v rámci řízení o zadání veřejné zakázky umožňujícího vybrat zájemce schopného poskytovat tyto služby za nejmenších nákladů pro územně správní celek, musí být úroveň nutného vyrovnání určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený dopravními prostředky k tomu, aby mohl uspokojit požadavky veřejné služby, vynaložil při plnění těchto povinností se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností.“
- (79) Německo uvedlo, že podpora pro výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů splňuje první podmínku vzhledem k existenci cíle společného zájmu, který je stanoven v čl. 3 odst. 1 směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů. Podle Německa ustanovení čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ⁽³⁶⁾ prokazuje, že podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů může být předmětem závazků veřejné služby, které jsou uloženy podnikům působícím v odvětví elektroenergetiky.
- (80) Německo se domnívá, že je splněno i druhé kritérium uvedené v rozsudku ve věci Altmark. Podle Německa byly parametry vyrovnávací platby pro výrobce elektřiny podle zákona EEG stanoveny předem objektivním a transparentním způsobem v zákoně EEG z roku 2012.
- (81) Německo má za to, že je splněno i třetí kritérium, jelikož Komise v rozhodnutí o zahájení řízení dospěla k závěru, že výrobcům elektřiny podle zákona EEG nebyla vyplacena nadměrná náhrada.
- (82) Německo rovněž tvrdilo, že výši podpory pro výrobce elektřiny podle zákona EEG je nutno stanovit na základě analýzy nákladů, které by vynaložil průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený k tomu, aby mohl plnit své závazky. Německo v této souvislosti odkázalo na závěr Komise uvedený v posouzení slučitelnosti v rozhodnutí o zahájení řízení, a to že opatření podpory pro výrobce elektřiny podle zákona EEG mají motivační účinek a jsou přiměřená. Obě skutečnosti údajně prokazují, že podniky mající prospěch z výkupních cen jsou správně řízené.
- (83) Komise pokládá tato tvrzení za nepřesvědčivá.
- (84) První kritérium uvedené v rozsudku ve věci Altmark vyžaduje, aby poskytovatel veřejné služby byl pověřen plněním povinností veřejné služby.
- (85) Podle zákona EEG z roku 2012 nemají výrobci povinnost vyrábět, nýbrž reagují na ekonomickou pobídku, kterou poskytl německý stát.
- (86) Komise proto vyvozuje závěr, že první kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark není splněno.
- (87) Jelikož jsou kritéria stanovená v rozsudku ve věci Altmark kumulativní, vyvozuje Komise závěr (aniž by musela posoudit, zda je splněno druhé, třetí a čtvrté kritérium), že tvrzení Německa, že výkupní ceny pro výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů představují přiměřenou vyrovnávací platbu za plnění závazků veřejné služby ve smyslu rozsudku ve věci Altmark, nelze uznat.
- 7.1.1.4 Van der Kooy, Danske Busvognmænd a Hotel Cipriani
- (88) Co se týká snížení příplatku EEG podle pravidla BesAR, Německo a rovněž některé zúčastněné strany citovaly rozsudek Soudního dvora ve věci Van der Kooy a rozsudky Tribunálu ve věcech Danske Busvognmænd a Hotel Cipriani a tvrdily, že snížení příplatku nepředstavuje hospodářskou výhodu ⁽³⁷⁾.

⁽³⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽³⁷⁾ Spojené věci Kwekerij Gebroeders van der Kooy a další, 67/85, 68/85 a 70/85, ECLI:EU:C:1988:38; věc Danske Busvognmænd v. Komise, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76; spojené věci Hotel Cipriani a další v. Komise, T-254/00, T-270/00 a T-277/00, ECLI:EU:T:2008:537.

- (89) V rozsudku ve věci Van der Kooy Soudní dvůr rozhodl, že preferenční sazba u zemního plynu přiznaná podnikům působícím v odvětví skleníkového zahradnictví nepředstavuje podporu, pokud byla „v rámci dotyčného trhu objektivně odůvodněna hospodářskými důvody, jako je potřeba ochránit hospodářskou soutěž na témže trhu před jinými zdroji energie, jejichž cena je konkurenční“⁽³⁸⁾. Na rozdíl od tvrzení Německa a jiných zúčastněných stran se však dotyčná záležitost, která byla postoupena Soudnímu dvoru, týkala hospodářské soutěže mezi různými palivy na stejném trhu a toho, jak může společnost prodávající tato paliva stanovit sazby v souladu s použitím kritéria soukromého investora v tržním hospodářství. Otázkou bylo, zda mohou společnosti provozující skleníky přejít na uhlí z důvodu vyšších cen zemního plynu a zda by mohly preferenční sazby představovat racionální ekonomické chování na straně plynárenské společnosti. V daném případě nic nenasvědčuje tomu, že se Německo chovalo jako soukromý investor, a Německo nikdy netvrdilo, že je nutno mít za to, že snížení příplatku EEG přiznané uživatelům s vysokou spotřebou energie splňuje kritérium soukromého investora.
- (90) *Obiter dicta* v rozsudcích Tribunálu ve věcech Danske Busvognmænd⁽³⁹⁾ a Hotel Cipriani⁽⁴⁰⁾ byly mimoto mezitím překonány rozsudky Soudního dvora a novějšími rozsudky Tribunálu. Ve věci Comitato „Venezia vuole vivere“⁽⁴¹⁾ Soudní dvůr objasnil, že se má za to, že zásah nepředstavuje výhodu pouze tehdy, pokud se státní zásah považuje za náhradu představující protihodnotu plnění uskutečněných podniky pověřenými službou obecného hospodářského zájmu za účelem plnění povinností veřejné služby, takže tyto podniky ve skutečnosti nejsou finančně zvýhodněny, a účinkem tohoto zásahu tedy není poskytnout těmto podnikům výhodnější soutěžní postavení oproti konkurenčním podnikům⁽⁴²⁾. Soudní dvůr dodal, že okolnost, že se jeden členský stát snaží jednostrannými opatřeními přiblížit podmínky hospodářské soutěže existující v určitém hospodářském odvětví podmínkám převládajícím v jiných členských státech, nemůže těmto opatřením odejmout charakter podpory⁽⁴³⁾. Opatření určená ke kompenzaci případných znevýhodnění, kterým jsou vystaveny podniky usazené v určitém regionu členského státu, mohou představovat selektivní výhodu⁽⁴⁴⁾.
- (91) Tribunál obdobně konstatoval, že se rozsudek ve věci Danske Busvognmænd nepoužije v případě, že stát zbaví podnik nákladů, které by byly obvykle hrazeny z jeho rozpočtu. Tribunál zopakoval zásadu, že účel kompenzace, tj. odstranění konkurenčního znevýhodnění, nezabavuje toto opatření charakteru státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy⁽⁴⁵⁾.
- (92) V novějším rozsudku Tribunál uznal, že cíl spočívající v kompenzaci konkurenčních znevýhodnění podniků sledovaný úlevami na určitých příspěvcích nemůže tato zvýhodnění zbavit jejich charakteru podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Opatření, které má vyrovnat strukturální znevýhodnění, proto nemůže zabránit tomu, aby bylo klasifikováno jako státní podpora, nejsou-li splněna kritéria stanovená v rozsudku ve věci Altmark⁽⁴⁶⁾.
- (93) Argumentaci Německa a některých zúčastněných stran proto nelze přijmout.
- (94) Komise vyvozuje závěr, že opatření poskytuje výrobcům elektřiny podle zákona EEG selektivní výhodu, která pravděpodobně ovlivňuje hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy.

7.1.2. Přičitatelnost

- (95) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že výhody lze přičíst německému státu, jelikož výkupní ceny a prémie, příplatek EEG a omezení výše tohoto příplatku vyplývaly ze zákona a prováděcích předpisů přijatých státem a omezení výše příplatku bylo přiznáno až poté, co úřad BAFA, veřejný subjekt, ověřil splnění právních podmínek.
- (96) Německo a třetí strany zpochybnily přičitatelnost státu z toho důvodu, že stát pouze přijal právní předpisy a provozovatelé sítě jednájí z vlastního popudu.

⁽³⁸⁾ Spojené věci Kwekerij Gebroeders van der Kooy a další, 67/85, 68/85 a 70/85, ECLI:EU:C:1988:38, bod 30.

⁽³⁹⁾ Věc Danske Busvognmænd v. Komise, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76, bod 57.

⁽⁴⁰⁾ Spojené věci Hotel Cipriani a další v. Komise, T-254/00, T-270/00 a T-277/00, ECLI:EU:T:2008:537, bod 185.

⁽⁴¹⁾ Věc Comitato „Venezia vuole vivere“ a další v. Komise, C-71/09 P, ECLI:EU:C:2011:368.

⁽⁴²⁾ Věc Comitato „Venezia vuole vivere“ a další v. Komise, C-71/09 P, ECLI:EU:C:2011:368, bod 92.

⁽⁴³⁾ Věc Comitato „Venezia vuole vivere“ a další v. Komise, C-71/09 P, ECLI:EU:C:2011:368, bod 95.

⁽⁴⁴⁾ Věc Comitato „Venezia vuole vivere“ a další v. Komise, C-71/09 P, ECLI:EU:C:2011:368, bod 96.

⁽⁴⁵⁾ Věc Německo v. Komise, T-295/12, ECLI:EU:T:2014:675, bod 144; věc Zweckverband Tierkörperbeseitigung v. Komise, T-309/12, ECLI:EU:T:2014:676, bod 261.

⁽⁴⁶⁾ Věc British Telecommunications a další v. Komise, T-226/09, ECLI:EU:T:2013:466, bod 71.

- (97) Otázka přičitatelnosti může vyžadovat pečlivé posouzení pouze v případě, že se to týká chování podniků ve vlastnictví státu. Neexistují však žádné pochybnosti o tom, že jednání orgánů veřejné správy a zákonodárce lze vždy přičíst státu ⁽⁴⁷⁾.

7.1.3. Existence státních prostředků

- (98) Pokud jde o podporu pro výrobce elektřiny podle zákona EEG, Komise dospěla v rozhodnutí o zahájení řízení k předběžnému závěru, že podle zákona EEG z roku 2012 byli provozovatelé přenosové soustavy státem určeni k tomu, aby spravovali příplatek EEG, a že příjmy plynoucí z příplatku EEG představovaly státní prostředky (138. bod odůvodnění).
- (99) Stát nejenže stanovil to, komu bude výhoda poskytnuta, kritéria způsobilosti a výši podpory, nýbrž poskytl rovněž finanční prostředky na pokrytí nákladů spojených s podporou elektřiny podle zákona EEG. V rozporu se situací ve věci *Doux Élevage* ⁽⁴⁸⁾ je příplatek EEG vytvořen a uložen zákonodárnou mocí, tj. státem, a nejedná se o pouhou soukromou iniciativu provozovatelů přenosové soustavy, kterou stát stanovil jako povinnou, aby zamezil parazitování. Stát stanovil účel a určení příplatku: slouží financování politiky podpory stanovené státem a nepředstavuje opatření, o němž rozhodli provozovatelé přenosové soustavy. Provozovatelé přenosové soustavy nemohou stanovit příplatek libovolně podle svého přání a způsob výpočtu příplatku, jeho výběru a správy je důsledně monitorován. Stát sleduje rovněž způsob, jakým prodávají elektřinu podle zákona EEG. Ustanovení upravující stanovení příplatku EEG zajišťují, aby poskytoval dostatečné finanční krytí k vyplácení podpory na elektřinu podle zákona EEG a rovněž k uhrazení nákladů vyplývajících ze správy systému. Tato ustanovení neumožňují získání dodatečných příjmů nad rámec pokrytí těchto nákladů. Provozovatelé přenosové soustavy nemohou příplatek EEG využít k financování jiného druhu činnosti a finanční toky musí být vedeny na oddělených účtech (137. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (100) Podle judikatury Soudního dvora zahrnuje pojem státní prostředky ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy výhody, které jsou poskytnuty přímo státem, i výhody poskytnuté veřejným nebo soukromým subjektem, který byl určen nebo zřízen státem ⁽⁴⁹⁾. Skutečnost, že výhoda není financována přímo ze státního rozpočtu, proto nepostačuje k vyloučení možnosti, že jsou zahrnuty státní prostředky ⁽⁵⁰⁾. Stejně tak původně soukromá povaha prostředků nebrání tomu, aby mohly být považovány za státní prostředky ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy ⁽⁵¹⁾. Rovněž skutečnost, že prostředky nejsou neustále ve vlastnictví státu, nebrání tomu, aby představovaly státní prostředky, pokud jsou pod kontrolou státu ⁽⁵²⁾ (viz 82., 83. a 84. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (101) V řadě případů proto Soudní dvůr rozhodl, že příspěvky vybírané od soukromých hospodářských subjektů mohou představovat státní podporu kvůli skutečnosti, že určitý subjekt byl výslovně určen nebo zřízen za účelem správy těchto příspěvků v souladu se státními právními předpisy ⁽⁵³⁾ (viz 85. až 89. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení). „Vzhledem k tomu, že dané fondy jsou financovány z povinných příspěvků uložených státními právními předpisy a že, jak tento případ ukazuje, jsou spravovány a rozdělovány podle ustanovení těchto právních předpisů, je třeba je považovat za státní zdroje ve smyslu [článku 107] Smlouvy, přestože je spravují jiné instituce než státní orgány“ ⁽⁵⁴⁾.
- (102) Komise proto v rozhodnutí o zahájení řízení s odkazem na zjištění Tribunálu ⁽⁵⁵⁾ vyvodila závěr, že příslušným kritériem při posouzení, zda se jedná o státní prostředky bez ohledu na jejich prvotní původ, je míra zásahu orgánů veřejné moci do vymezení dotyčných opatření a způsobu jejich financování.
- (103) Ačkoli ve věcech *PreussenElektra* a *Doux Élevage* Soudní dvůr existenci státních prostředků vyloučil, důvodem byly zvláštní okolnosti těchto případů. Ve věci *PreussenElektra* ⁽⁵⁶⁾ neexistoval příplatek nebo příspěvek ani subjekt zřízený nebo určený za účelem správy finančních prostředků, jelikož povinnosti uložené soukromým

⁽⁴⁷⁾ Viz závěry generálního advokáta Watheleta v rozsudku ve věci *Commerz Nederland*, C-242/13, ECLI:EU:C:2014:308, bod 75 a následující body.

⁽⁴⁸⁾ Věc *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽⁴⁹⁾ Věc *Steinike & Weinlig v. Německo*, C-78/76, ECLI:EU:C:1977:52, bod 21.

⁽⁵⁰⁾ Věc *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, bod 35.

⁽⁵¹⁾ Věc *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, body 16 až 20.

⁽⁵²⁾ Věc *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, bod 21.

⁽⁵³⁾ Věc *Steinike & Weinlig v. Německo*, C-78/76, ECLI:EU:C:1977:52, bod 21; věc *Itálie v. Komise*, 173/73, EU:C:1974:71, bod 16; věc *Francie v. Komise*, 259/85, ECLI:EU:C:1987:478, bod 23; věc *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, bod 66.

⁽⁵⁴⁾ Věc *Itálie v. Komise*, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, bod 16.

⁽⁵⁵⁾ Věc *Francie v. Komise*, T-139/09, ECLI:EU:T:2012:496, body 63 a 64.

⁽⁵⁶⁾ Věc *PreussenElektra v. Schlesweg*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

hospodářským subjektům musely tyto subjekty plnit s využitím vlastních finančních prostředků. Ve věci *Doux Élevage* stát sice stanovil příspěvek jako povinný, soukromá organizace však mohla příjmy plynoucí z tohoto příspěvku využít tak, jak to považovala za vhodné. Stát proto neměl nad vybranými finančními prostředky žádnou kontrolu.

- (104) Při použití těchto zásad na systém podpory zřízený zákonem EEG z roku 2012 dospěla Komise k těmto předběžným závěrům:
- (105) Prostřednictvím zákona EEG z roku 2012 zavedl stát zvláštní poplatek, příplatek EEG, a stanovil jeho účel, kterým je financování rozdílu mezi náklady, které provozovatelé přenosové soustavy vynaloží na nákup elektřiny podle zákona EEG, a příjmy získanými z prodeje této elektřiny. V zákoně EEG z roku 2012 je stanoven i způsob výpočtu za účelem stanovení výše příplatku stejně jako zásada, že případné schodky a přebytky jsou převedeny do následujícího roku. To zajišťuje, aby provozovatelům přenosové soustavy nevznikly ztráty, znamená to však rovněž to, že příjmy z příplatku nemohou použít na nic jiného než na financování nákladů souvisejících se zákonem EEG. Komise dospěla k závěru, že na rozdíl od věci *PreussenElektra* poskytl stát těmto podnikům potřebné finanční prostředky na financování podpory elektřiny podle zákona EEG (viz 97. až 103. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (106) Komise mimoto konstatovala, že provozovatelé přenosové soustavy byli určeni, aby příplatek spravovali. Provozovatelé přenosové soustavy musí:
- nakupovat elektřinu podle zákona EEG vyrobenou v oblasti jejich sítě přímo od výrobce, pokud je tento přímo připojen k přenosovému vedení, nebo od provozovatelů distribučních soustav za výkupní ceny, nebo zaplatit tržní prémii. V důsledku toho se elektřina podle zákona EEG i finanční zátěž spojená s podporou upravenou v zákoně EEG z roku 2012 soustředí na úrovni každého ze čtyř provozovatelů přenosové soustavy,
 - uplatňovat *zvýhodnění zelené elektřiny* u dodavatelů, kteří o to požádají a splňují příslušné podmínky, jak je stanoveno v § 39 odst. 1 zákona EEG z roku 2012,
 - vyrovnávat mezi sebou množství elektřiny podle zákona EEG tak, aby každý z nich odkoupil stejný podíl této elektřiny,
 - prodávat elektřinu podle zákona EEG na spotovém trhu podle pravidel stanovených v zákoně EEG z roku 2012 a jeho prováděcích předpisech, což mohou činit společně,
 - společně vypočítat příplatek EEG, který musí být stejný za každou kWh spotřebovanou v Německu, a to jako rozdíl mezi příjmy z prodeje elektřiny podle zákona EEG a výdaji spojenými s nákupem této elektřiny,
 - společně zveřejňovat příplatek EEG ve zvláštním formátu na společných internetových stránkách,
 - zveřejňovat rovněž souhrnné informace o elektřině podle zákona EEG,
 - porovnat odhadovaný příplatek EEG se skutečnou výší příplatku, jaká měla existovat v daném roce, a upravit příplatek pro následující rok,
 - zveřejnit odhady na několik let předem,
 - vybírat příplatek EEG od dodavatelů elektřiny,
 - (každý z nich) vést všechny finanční toky (výdaje a příjmy) související s uplatňováním zákona EEG z roku 2012 na oddělených bankovních účtech.
- (107) Komise vyvodila závěr, že provozovatelé přenosové soustavy jsou při správě příplatku důkladně monitorováni státem (110. až 113. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení). Monitorování zajišťuje agentura BNetzA, která má rovněž potřebné donucovací pravomoci. Agentura BNetzA sleduje zejména způsob, jakým provozovatelé přenosové soustavy prodávají elektřinu podle zákona EEG, za níž jsou hrazeny výkupní ceny, na spotovém trhu, a to, zda provozovatelé přenosové soustavy náležitě stanoví a zveřejňují příplatek EEG, zda provozovatelé přenosové soustavy dodavatelům elektřiny řádně účtují příplatek EEG, zda jsou výkupní ceny a prémie náležitě účtovány provozovatelům přenosové soustavy a zda se příplatek EEG snížil pouze u dodavatelů elektřiny, kteří splňují podmínky stanovené v § 39 zákona EEG z roku 2012. Agentura BNetzA dostává od provozovatelů přenosové soustavy rovněž informace o podpoře na elektřinu podle zákona EEG a o vyúčtování dodavatelům. Agentura BNetzA může uložit pokuty a vydávat rozhodnutí, včetně rozhodnutí, která ovlivňují výši příplatku EEG. Komise dospěla také k závěru, že úřad BAFA, státní subjekt, přiznává uživatelům s vysokou spotřebou energie nárok na omezenou výši příplatku EEG na základě žádosti podané potenciálními příjemci.

- (108) Německo využití státních prostředků zpochybnilo. Německo za prvé uvedlo, že mechanismus podpory podle zákona EEG zahrnuje pouze soukromé podniky, ať už provozovatele zařízení vyrábějících elektřinu podle zákona EEG, provozovatele sítě, provozovatele přenosové soustavy nebo dodavatele elektřiny, přičemž subjekty ve všech těchto kategoriích jsou převážně v soukromém vlastnictví, ačkoli značný počet těchto podniků zůstává ve vlastnictví státu nebo veřejných subjektů. Při ukládání povinností těmto subjektům zákon EEG z roku 2012 nerozlišuje, zda jsou tyto podniky v soukromém nebo veřejném vlastnictví. Co se týká veřejných subjektů zapojených do tohoto procesu (BNetzA, BAFA, UBA), tyto údajně nekontrolují výběr ani využití těchto prostředků, nýbrž jejich úloha je omezena na dohled nad zákonností a fungováním systému.
- (109) Německo za druhé zdůraznilo, že výše příplatku EEG není stanovena zákonem EEG z roku 2012 ani veřejným subjektem. Výši příplatku EEG určuje trh, jelikož provozovatelé přenosové soustavy nejprve prodají elektřinu podle zákona EEG na spotovém trhu a poté určí zbývající náklady, jež mají být uhrazeny prostřednictvím příplatku EEG.
- (110) Řada zúčastněných stran souhlasila s analýzou Německa, že zákon EEG z roku 2012 nepředstavuje státní podporu. Tyto strany zpochybnily zejména předběžná zjištění Komise, že příplatek EEG spravují soukromé subjekty určené státem. Tyto strany tvrdí, že agentura BNetzA nemá kontrolu nad příjmy plynoucími z příplatku EEG ani nad výší samotného příplatku, nýbrž pouze sleduje zákonnost, aniž by měla jakýkoli vliv na správu finančních prostředků. Ačkoli je snížení příplatku EEG založeno na zákonu EEG z roku 2012 a uplatňuje je úřad BAFA, nemůže to údajně změnit soukromou povahu finančních prostředků, jelikož k platbám dochází mezi soukromými podniky a tyto prostředky neopouštějí soukromý sektor, takže stát nad nimi nemá žádnou kontrolu. Mimoto bylo uvedeno, že přenesení příplatku EEG z provozovatelů přenosové soustavy na dodavatele elektřiny a následně z dodavatelů elektřiny na spotřebitele elektřiny je ponecháno na uvážení provozovatelů přenosové soustavy resp. dodavatelů elektřiny, což znamená, že příplatek je součástí cenové politiky soukromých podniků, a nikoli poplatkem, který uložil stát.
- (111) Tato tvrzení však nemohou změnit předběžný závěr, který byl vyvozen v rozhodnutí o zahájení řízení.

7.1.3.1 Existence příplatku, který zavedl stát

- (112) Pokud jde o tvrzení Německa, že příplatek EEG nevstupuje do státního rozpočtu ani jím neprochází, stačí připomenout (jak již bylo učiněno v 100. bodě odůvodnění), že pouhá skutečnost, že výhoda není financována přímo ze státního rozpočtu, nepostačuje k tomu, aby bylo vyloučeno využití státních prostředků, pokud stát určil nebo zřídil subjekt za účelem správy těchto finančních prostředků.
- (113) Německo zdůraznilo, že platby v souvislosti s příplatkem EEG, které musí dodavatelé elektřiny provádět ve prospěch provozovatelů přenosové soustavy, mají soukromou povahu, jelikož provozovatelé přenosové soustavy nemají žádné oprávnění ani pravomoci plynoucí z veřejného práva, které by jim umožňovaly vymáhat nárok na kompenzaci vůči dodavatelům. Stejně jako jakýkoli jiný soukromý podnik se musí obrátit na civilní soudy. Tato analýza však nebere v úvahu skutečnost, že dotyčné platby nejsou založeny na svobodně sjednaných smlouvách mezi dotyčnými stranami, nýbrž na právních povinnostech (*gesetzliche Schuldverhältnisse*), které jim uložil stát. Provozovatelé přenosové soustavy mají proto ze zákona povinnost vybírat od dodavatelů elektřiny příplatek EEG.
- (114) V této souvislosti ustálená judikatura⁽⁵⁷⁾ uvádí, že subjekty určené ke správě podpory mohou být veřejné nebo soukromé. Proto skutečnost, že provozovatelé přenosové soustavy jsou soukromé subjekty, nemůže sama o sobě vyloučit existenci státních prostředků. Soudní dvůr mimoto konstatoval, že „rozlišení mezi podporami poskytovanými státem a podporami poskytovanými ze státních prostředků má za cíl zahrnout do pojmu podpora nejen podpory poskytované přímo státem, ale rovněž podpory poskytované veřejnými či soukromými subjekty, které byly určeny nebo zřízeny státem“⁽⁵⁸⁾. V rozsudku ve věci *Slooman Neptun*⁽⁵⁹⁾ Soudní dvůr konstatoval, že státní prostředky jsou využity tehdy, pokud se dotyčný systém snaží prostřednictvím svého záměru a obecné struktury vytvořit výhodu, která by pro stát nebo pro veřejné subjekty určené nebo zřízené státem představovala další zátěž⁽⁶⁰⁾. Aby se jednalo o využití státních prostředků, proto postačuje, že výhoda snižuje prostředky, na něž má soukromý subjekt nárok. Nižší příplatek EEG, který mají hradit uživatelé s vysokou spotřebou energie, má přesně tento účinek, tj. snížení částek, které dodavatelé elektřiny vyberou od uživatelů s vysokou spotřebou energie.

⁽⁵⁷⁾ Věc *Essent Network Noord*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, bod 70; věc *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, bod 20.

⁽⁵⁸⁾ Věc *Slooman Neptun v. Bodo Ziesemer*, C-72/91, ECLI:EU:C:1993:97, bod 19.

⁽⁵⁹⁾ Věc *Slooman Neptun v. Bodo Ziesemer*, C-72/91, ECLI:EU:C:1993:97.

⁽⁶⁰⁾ Věc *Slooman Neptun v. Bodo Ziesemer*, C-72/91, ECLI:EU:C:1993:97, bod 21.

- (115) Skutečnost, že dodavatelé elektřiny nejsou povinni přenést příplatek EEG na spotřebitele elektřiny, nevede ke zjištění, že vybrané příjmy jsou soukromé, pokud mají dodavatelé elektřiny podle zákona EEG z roku 2012 povinnost platit příplatek provozovatelům přenosové soustavy. Tato povinnost se opět nezakládá na smlouvě, kterou by hospodářské subjekty uzavřely svobodně, nýbrž se jedná o právní povinnost (*gesetzliches Schuldverhältnis*) vyplývající přímo ze státních právních předpisů. Jak je uvedeno v 100. bodě odůvodnění, původně soukromá povaha prostředků nebrání tomu, aby se pokládaly za státní prostředky. Na rozdíl od věci *PreussenElektra*, kde soukromé hospodářské subjekty musely k uhrazení kupní ceny za dotyčný produkt použít vlastní prostředky, byli provozovatelé přenosové soustavy společně určeni za účelem správy příplatku, který musí dodavatelé elektřiny platit, aniž by dostali odpovídající protiplnění.
- (116) Podle Německa zkoumaly některé vnitrostátní soudy příplatek EEG a peněžní prostředky získané jeho prostřednictvím a dospěly k závěru, že stát nad nimi nemá žádnou kontrolu. V jednom případě, na nějž Německo poukázalo⁽⁶¹⁾, vnitrostátní soud konstatoval, že vytvořením samostatného systému pro sledování cíle veřejné politiky musel německý stát do jisté míry svěřit financování podpory na energii z obnovitelných zdrojů soukromým hospodářským subjektům. Z tohoto důvodu se vnitrostátní soud domníval, že příplatek EEG nepředstavuje zvláštní příspěvek (*Sonderabgabe*) ve smyslu německého ústavního práva, jelikož výnosy plynoucí z příplatku EEG nebyly přiděleny do státního rozpočtu a orgány veřejné moci nemají finanční prostředky k dispozici, a to ani nepřímo. Komise proto poznamenává, že závěr vnitrostátního soudu byl omezen na použití německého ústavního práva, a zejména na výklad právního pojmu „zvláštní příspěvek“. Vnitrostátní soud se nezabýval otázkou, zda zákon EEG z roku 2012 zahrnoval státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Ačkoli mezi kritériem, které použil vnitrostátní soud pro účely německého ústavního práva, a posouzením, které musí Komise provést podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy, může existovat určitá podobnost, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že prostředky nemusí plynout do státního rozpočtu ani být ve vlastnictví státu, aby se pokládaly za státní prostředky. Jelikož o využití státních prostředků se může jednat i v případě, je-li za účelem správy finančních prostředků zřízen nebo určen veřejný či soukromý subjekt, je pojem „státní prostředky“ širší než kritérium, které použil vnitrostátní soud podle německého ústavního práva⁽⁶²⁾.

7.1.3.2 Určení provozovatelů přenosové soustavy za účelem správy příplatku

- (117) Německo zpochybnilo zjištění Komise, že provozovatelé přenosové soustavy byli společně určeni za účelem správy státních prostředků. Podle Německa neudělil stát provozovatelům přenosové soustavy žádné pověření. Jednotlivé subjekty, na něž se zákon EEG z roku 2012 vztahuje, pouze vzájemně vypořádávají soukromé pohledávky vyplývající z práv, která jim přiznávají právní předpisy, stejně jako všechny ostatní hospodářské subjekty.
- (118) Komise se však domnívá, že zákon EEG z roku 2012 provozovatelům přenosové soustavy v souvislosti se systémem EEG jednoznačně svěřuje řadu povinností a úkolů v oblasti monitorování, takže představují těžiště fungování systému (viz 106. bod odůvodnění). Každý ze čtyř německých provozovatelů přenosové soustavy soustředí ve své oblasti veškerou elektřinu podle zákona EEG a veškeré náklady vyplývající z pořízení této elektřiny a vyplácení tržních prémie a náklady spojené se správou příplatku EEG. Tito provozovatelé soustředí rovněž výnosy z příplatku EEG za jejich oblast. Je proto zřejmé, že provozovatele přenosové soustavy nejenže vzájemně vypořádávají soukromé pohledávky, nýbrž plní i právní povinnosti podle zákona EEG z roku 2012.

7.1.3.3 Monitorování ze strany státu, konkrétně agentury BNetzA

- (119) Německo a zúčastněné strany dále uvedly, že funkce orgánů veřejné moci, zejména agentury BNetzA a úřadu BAFA, jsou příliš omezené, než aby jim umožňovaly významnou míru kontroly nad příplatkem EEG. Agentura BNetzA a úřad BAFA pouze dohlížejí na zákonnost opatření dotčených soukromých hospodářských subjektů a v případě potřeby ukládají správní sankce (BNetzA), nebo ověřují nárok uživatele s vysokou spotřebou energie na nižší příplatek (úřad BAFA). Nemohou ovlivnit finanční toky ani nerozhodují o výši příplatku EEG. Podle Německa má skutečnost, že zákon EEG z roku 2012 stanoví způsob výpočtu příplatku a požadavky na transparentnost, a dohled, který vykonává agentura BNetzA, pouze zabránit bezdůvodnému obohacení některého ze soukromých hospodářských subjektů v souvislosti s platbou. Soukromé hospodářské subjekty však toto musí vymáhat tím, že zahájí řízení u civilních soudů.
- (120) V rozporu s tvrzeními Německa a soukromých stran vydává úřad BAFA při stanovení nároku na omezenou výši příplatku EEG u uživatelů s vysokou spotřebou energie správní rozhodnutí na základě žádosti podané

⁽⁶¹⁾ Oberlandesgericht Hamm, rozsudek ze dne 14. května 2013, ref. 19 U 180/12.

⁽⁶²⁾ Viz věc *Steinike & Weinlig v. Německo*, C-78/76, ECLI:EU:C:1977:52, bod 21.

potenciálními příjemci. Proti tomuto rozhodnutí lze podat opravný prostředek pouze u německých správních soudů, a nikoli civilních soudů, a rozhodnutí má přímý účinek. Agentura BNetzA má mimoto podle zákona EnWG významné donucovací pravomoci, které může využít k uložení pokut všem hospodářským subjektům podléhajícím se na systému a k prosazování dodržování zákona EEG z roku 2012.

- (121) Soudní dvůr mimoto nedávno v rozsudku ve věci *Elcogás* potvrdil, že státní prostředky jsou využity i v případě, kdy státní subjekt, který byl pověřen rozdělováním vybraných částek, nemá v tomto ohledu žádnou rozhodovací pravomoc ⁽⁶³⁾.
- (122) V rozporu s tím, co Komise uvedla v 134. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení, Německo a zúčastněné strany tvrdily, že agentura BNetzA nemůže stanovit výši příplatku EEG. Jak však již bylo uvedeno v 43. bodě odůvodnění, § 6 odst. 3 předpisu *AusglMechAV* prokazuje, že agentura BNetzA může přijímat vykonatelná rozhodnutí upravující výši příplatku. Mimoto není podstatné, nakolik agentura BNetzA tuto pravomoc využívá, jelikož důležité je, že ji má. Agentura BNetzA nemusela jednoduše pokládat za nezbytné přijmout vykonatelná rozhodnutí.

7.1.3.4 Zjištění týkající se státní kontroly obecně

- (123) Německo a několik zúčastněných stran kritizovaly Komisi za to, že údajně neuvážila náležitě jednotlivé kroky a vztahy v systému EEG jako celku a tvrdila, že tento systém je kontrolován státem. Uvádělo se, že pokud by Komise posoudila jednotlivé kroky zvlášť a v určitém okamžiku se zaměřila pouze na jeden soubor vztahů (výrobce elektřiny podle zákona EEG – provozovatel distribuční/přenosové soustavy; provozovatel přenosové soustavy – agentura BNetzA; provozovatel přenosové soustavy – dodavatel; dodavatel – spotřebitel), musela by dospět k závěru, že stát nevykonává žádnou kontrolu. Úloha úřadu BAFA je údajně omezena na posuzování způsobilosti a tento úřad nemá v tomto ohledu žádnou diskreční pravomoc.
- (124) Německo a zúčastněné strany naopak mylně používají příliš roztržitý pohled na systém financování zřízený zákonem EEG z roku 2012. V rozsudku ve věci *Bouygues* Soudní dvůr uvedl: „Vzhledem k tomu, že státní zásahy nabývají různých forem a musejí být posuzovány podle svých účinků, nelze vyloučit, že bude třeba pro účely uplatnění čl. 107 odst. 1 SFEU nahlížet na několik po sobě jdoucích zásahů státu jako na jediný zásah“ ⁽⁶⁴⁾. Soudní dvůr dále uvedl: „Tak tomu může být zejména tehdy, když po sobě jdoucí zásahy vykazují zejména z hlediska jejich časového rozvržení, jejich cíle a situace podniku v době těchto zásahů natolik úzké vazby, že je nemožné je od sebe oddělit“ ⁽⁶⁵⁾. Právě taková situace existuje v případě systému EEG. Zákon EEG z roku 2012 a pravomoci a opatření BNetzA, BAFA, UBA a *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* vykazují tak úzké vazby, že je nutné je považovat za neoddělitelné.
- (125) Německo rovněž uvedlo, že Komise nesprávně odvodila kontrolu ze strany státu ze způsobu, jakým jsou na účtu EEG spravovány přebytky a schodky. Německo za prvé poznamenalo, že mezi účtem EEG a státním rozpočtem neexistuje žádná spojitost. Stát nevyrovňuje schodek na účtu EEG ani (jak tomu bylo ve věci *Essent*) nepřevádí případné přebytky do státního rozpočtu. Schodky i přebytky ve skutečnosti určují výši příplatku EEG v následujícím roce. Mezi dotčenými soukromými hospodářskými subjekty jsou proto vzájemně vyrovnány. Stát nemá v tomto ohledu žádné slovo.
- (126) Komise se však domnívá, že kontrola státu nad prostředky neznamená, že musí existovat toky z a do státního rozpočtu ⁽⁶⁶⁾ zahrnující příslušné prostředky. Aby stát vykonával kontrolu nad prostředky, postačuje, aby plně upravoval to, co se má stát v případě schodku nebo přebytku na účtu EEG. Rozhodujícím prvkem je to, že stát vytvořil systém, v jehož rámci jsou náklady vynaložené provozovateli sítě plně nahrazeny prostřednictvím příplatku EEG a dodavatelé elektřiny mohou tento příspěvek přenést na spotřebitele.
- (127) Německo rovněž podotklo, že regulace a kontrola toků soukromých peněžních prostředků nemůže představovat státní podporu. Německo srovnává systém zřízený zákonem EEG z roku 2012 s jinými oblastmi hospodářské regulace, jako je ochrana spotřebitele v bankovníctví, povinnost řidičů uzavřít pojištění vozidla nebo cenová regulace v telekomunikačním odvětví a ve zdravotnictví. Německo tvrdí, že regulace soukromé hospodářské

⁽⁶³⁾ Věc *Elcogás*, C-275/13, ECLI:EU:C:2014:2314, bod 29.

⁽⁶⁴⁾ Věc *Bouygues* a další v. Komise, C-399/10 P, ECLI:EU:C:2013:175, bod 103.

⁽⁶⁵⁾ Věc *Bouygues* a další v. Komise, C-399/10 P, ECLI:EU:C:2013:175, bod 104.

⁽⁶⁶⁾ Věc *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, bod 19; věc *Elcogás*, C-275/13, ECLI:EU:C:2014:2314, bod 24.

činnosti jako taková neznamená státní kontrolu. Podle Německa má agentura BNetzA pouze zajistit ochranu spotřebitele. Mezi oblastmi, v nichž stát pouze stanoví rámec ochrany spotřebitele, a dotyčnou situací však existuje značný rozdíl. Stát přijal zvláštní právní předpis, zákon EEG z roku 2012, jehož hlavním účelem není ochrana spotřebitele. Stát tudíž zajišťuje nepřetržitý tok peněžních prostředků v odvětví, který má sloužit politickým cílům tohoto právního předpisu. V souladu s ustálenou judikaturou⁽⁶⁷⁾ je mimoto třeba finanční prostředky, které pocházejí z povinných příspěvků uložených právními předpisy členského státu a jsou spravovány a rozdělovány v souladu s těmito právními předpisy, považovat za státní prostředky ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy i v případě, že jsou spravovány institucemi, které jsou od orgánů veřejné moci oddělené. Zákon EEG z roku 2012 proto nelze srovnávat s opatřeními, která stát neovlivňuje nebo pro něž nezajišťuje financování.

- (128) Podle Německa je situace srovnatelná se situací ve věci *Doux Élevage*. V rozsudku ve věci *Doux Élevage* Soudní dvůr konstatoval, že příjmy pocházející z příspěvků neprocházejí státním rozpočtem, stát se nevzdal příjmů, finanční prostředky byly vždy soukromé a že v případě nezaplacení je nutno se obrátit na civilní soud⁽⁶⁸⁾. Příspěvky nebyly mimoto „neustále pod veřejnou kontrolou“, nebyly tudíž „k dispozici příslušným státním orgánům“⁽⁶⁹⁾, a ve skutečnosti nemohly orgány veřejné moci podrobit příspěvky „jiné kontrole, než je řádnost a soulad se zákonem“⁽⁷⁰⁾. Navzdory tvrzení Německa není daný případ s případem *Doux Élevage* srovnatelný. Rozdíl spočívá ve skutečnosti, že ve věci *Doux Élevage* „o použití těchto prostředků, které v plné míře slouží ke splnění cílů, které určuje dotčená mezioborová organizace sama, rozhoduje tato organizace“⁽⁷¹⁾. V daném případě byl účel příplatku EEG stanoven státem a jeho uplatňování plně kontroluje stát. Zatímco ve věci *Doux Élevage* se francouzské orgány omezily na stanovení již existujícího dobrovolného příspěvku jako povinného pro všechny hospodářské subjekty v příslušných oborech, v daném případě stanovil stát celý mechanismus výpočtu a vyrovnávání nákladů mezi soukromými hospodářskými subjekty.
- (129) Při posuzování státní kontroly Německo tvrdí, že použití slova „stát“ ze strany Komise není jednoznačné. Jak dokládá rozsudek ve věci *Doux Élevage*, „stát“ by měl zahrnovat v první řadě výkonnou moc, tj. vládu a správní orgány, nikoli však obecně použitelné právní předpisy vydané parlamentem. Pouhá skutečnost, že stát přijal předpis *AusglMechV*, nepředstavuje státní kontrolu.
- (130) Kritérium „stát“ je však třeba chápat široce. Za první, Soudní dvůr opakovaně konstatoval, že pojem stát zahrnuje přirozeně i zákonodárce⁽⁷²⁾. Jak je mimoto uvedeno ve 124. bodě odůvodnění, státní kontrola je vykonávána prostřednictvím řady regulačních a kontrolních opatření, které by se neměla provozovat samostatně. V daném případě je příslušný právní předpis natolik podrobný, že systém zajišťuje státní kontrolu, aniž by bylo nutné další zapojení státních orgánů. Agentura BNetzA má mimoto významné pravomoci, aby mohla tento proces ovlivnit.
- (131) Německo naopak tvrdí, že se zákon EEG z roku 2012 významně liší od situace v případě *Essent*. V posledně uvedeném případě byla výše poplatku stanovena zákonem bez ohledu na náklady, které mají být jeho prostřednictvím uhrazeny. Přebytky přesahující 400 NLG byly mimoto převedeny do státního rozpočtu. Výše příplatku EEG je naopak stanovena provozovateli přenosové soustavy na základě prodeje na spotovém trhu a stát nemá možnost tento příplatek ovlivnit. Přebytky na účtu EEG jsou ponechány v systému, jelikož ovlivňují výši příplatku v následujícím roce.
- (132) Jak bylo prokázáno v 126. bodě odůvodnění, kontrola státu nad prostředky neznamená, že musí existovat toky do a ze státního rozpočtu⁽⁷³⁾ zahrnující příslušné zdroje. V daném případě je navíc výše příplatku EEG vypočítána v souladu s právními předpisy se zohledněním tržní ceny dosažené provozovateli přenosové soustavy. Jak je objasněno v 13. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení, způsob, jakým provozovatelé přenosové soustavy vypočítávají příspěvek EEG poté, co znají cenu dosaženou na spotovém trhu, je zcela upraven a stanoven v zákoně EEG z roku 2012.

⁽⁶⁷⁾ Věc *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, bod 25; věc *Itálie v. Komise*, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, bod 16.

⁽⁶⁸⁾ Věc *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, bod 32.

⁽⁶⁹⁾ Věc *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, bod 36.

⁽⁷⁰⁾ Věc *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, bod 38.

⁽⁷¹⁾ Viz poznámka pod čarou 69.

⁽⁷²⁾ Věc *Komise v. Nizozemsko*, C-279/08 P, ECLI:EU:C:2011:551, body 102 až 113.

⁽⁷³⁾ Věc *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, bod 19; věc *Elcogás*, C-275/13, ECLI:EU:C:2014:2314, bod 24.

- (133) Německo rovněž tvrdilo, že zatímco ve věci Essent byl správou poplatku pověřen jeden konkrétní subjekt, zákon EEG z roku 2012 ukládá povinnosti neurčitěmu počtu soukromých hospodářských subjektů, tj. provozovatelům sítě, provozovatelům přenosové soustavy a dodavatelům elektřiny, a tyto povinnosti jsou stanoveny obecně. Nejedná se o pověření a nelze mít za to, že stát určil za účelem správy poplatku tak vysoký počet soukromých hospodářských subjektů. Jak je uvedeno v 118. bodě odůvodnění, subjekty určenými za účelem správy příplatku EEG jsou provozovatelé přenosové soustavy, a nikoli ostatní hospodářské subjekty. Mimoto se nezdá, že existuje právní důvod, který by členskému státu zakazoval pověřit správou státních prostředků více než jeden subjekt.
- (134) Německo a zúčastněné strany rovněž zdůraznily údajné rozdíly mezi zákonem EEG z roku 2012 a nedávným rozsudkem ve věci Vent de colère ⁽⁷⁴⁾: Ve Francii byl příslušný příspěvek vybírán od spotřebitelů státním fondem, zatímco v Německu vybírají příplatek EEG soukromí provozovatelé přenosové soustavy od soukromých dodavatelů, kteří jej mohou poté přenést na spotřebitele. Ve Francii byla výše příspěvku stanovena ministerskou vyhláškou, zatímco v Německu ji vypočítávají provozovatelé přenosové soustavy podle skutečných nákladů. Ve Francii nastoupí v případě schodku stát, zatímco v Německu musí schodek uhradit provozovatelé přenosové soustavy, než je tento vyrovnán navýšením příplatku v následujícím roce.
- (135) Tvrzením, že státní prostředky jsou ve věci přítomny pouze tehdy, má-li finanční prostředky k dispozici výkonná moc státu, se Německo dopouští mylného výkladu judikatury. Jak je uvedeno v 130. bodě odůvodnění, pojem stát není omezen na výkonnou moc, jelikož zahrnuje rovněž zákonodárce, ani není nutné, aby měl stát finanční prostředky k dispozici, jako kdyby byly součástí jeho rozpočtu. Jak je uvedeno v 114. bodě odůvodnění, není podstatné, zda je subjekt, který státní prostředky spravuje, soukromý nebo veřejný. Provozovatelé přenosové soustavy mimoto vypočítávají příplatek EEG na základě svých nákladů způsobem stanoveným v zákoně EEG z roku 2012 a skutečnost, že stát zavedl do systému tržní mechanismus, neovlivňuje existenci státních prostředků. Stát rovněž stanoví, co je třeba učinit v případě schodku. Stát sice nehradí schodek sám, avšak reguluje a kontroluje způsob pokrytí schodku, a to rovněž prostřednictvím příplatku EEG.
- (136) Německo navíc tvrdilo, že ve věci Vent de colère se vyžadovala rozhodovací pravomoc státu při nakládání s finančními prostředky, zatímco v případě zákona EEG z roku 2012 stát pouze přijal právní předpis a takovouto rozhodovací pravomoc nemá. Podle Německa Komise nerozlišovala dostatečně mezi skutečnými prostředky kontroly ze strany výkonné moci a pouhou legislativní činností. Státní kontrola znamená, že stát může rozhodovat o tom, jak bude s finančními prostředky naloženo. Soudní dvůr toto zjištění potvrdil v bodě 21 rozsudku ve věci Vent de colère.
- (137) Podle Německa dokládá neexistenci státní kontroly rovněž skutečnost, že stát nemůže stanovit výši příplatku EEG. Jelikož výše příplatku EEG závisí na příjmech provozovatelů přenosové soustavy plynoucích z prodeje elektřiny podle zákona EEG na spotovém trhu, je zcela určena trhem. Komise připouští, že stát neurčuje vždy přesnou výši příplatku EEG, nýbrž stanoví způsob, jakým se má vypočítat s přihlédnutím k prodejní ceně elektřiny. Stát mimoto může zavést do systému financování tržní mechanismy, aniž by se vzdal kontroly nad financováním. Komise v tomto ohledu nevidí rozdíl mezi veřejným poplatkem, který stanoví státní orgány, a právní povinností, kterou stát uloží prostřednictvím právních předpisů. V obou případech organizuje stát převod finančních prostředků prostřednictvím právních předpisů a stanoví, za jakým účelem lze tyto finanční prostředky použít.
- (138) Komise proto trvá na svém hodnocení, že podpora pro výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů a elektřiny z důlního plynu prostřednictvím výkupních cen je financována ze státních prostředků.

7.1.4. Narušení hospodářské soutěže a obchodu

- (139) Zvýhodnění výrobců elektřiny podle zákona EEG i uživatelů s vysokou spotřebou energie může (jak se zdá) narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod, jelikož příjemci působí v odvětvích, v nichž byly trhy liberalizovány a v nichž probíhá obchod mezi členskými státy.

7.1.5. Závěr ohledně existence státní podpory

- (140) Komise proto vyvozuje závěr, že zákon EEG z roku 2012 zahrnuje státní podporu ve smyslu článku 107 Smlouvy jak pro výrobce elektřiny podle zákona EEG, tak pro uživatele s vysokou spotřebou energie podle pravidla BesAR.

⁽⁷⁴⁾ Viz poznámka pod čarou 21.

7.2. Existující podpora/nová podpora a zákonnost podpory

- (141) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že se v případě německého zákona o energii z obnovitelných zdrojů, který vstoupil v platnost dne 1. dubna 2000 („zákon EEG z roku 2012“), předchůdce zákona EEG z roku 2012, nedomnívala, že zahrnuje státní podporu (rozhodnutí Komise ve věci NN 27/2000)⁽⁷³⁾. Komise však má za to, že změny zavedené zákonem EEG z roku 2012 jsou podstatné a že podpora poskytnutá na základě tohoto zákona představuje novou podporu, na niž se dřívější rozhodnutí Komise nevztahuje (150. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (142) Německo a několik zúčastněných stran toto zpochybnilo.
- (143) Německo a zúčastněné strany tvrdily, že postupné změny, k nimž došlo mezi původní verzí zákona EEG z roku 2000 a zákonem EEG z roku 2012, režim podpory podstatně nezměnily, takže zákon EEG z roku 2012 představuje existující podporu.
- (144) Německo však připustilo, že mezi zákonem EEG z roku 2012 a zákonem EEG z roku 2000 existují dva rozdíly:
- Došlo ke změně vyrovnávacího mechanismu: původní fyzický tok elektřiny podle zákona EEG dodavatelům je nahrazen povinností provozovatelů přenosové soustavy prodat elektřinu podle zákona EEG na spotovém trhu. Výměnou za platbu příspěvku EEG za dané množství elektřiny mohou dodavatelé elektřiny toto množství označit jako elektřinu vyrobenou podle zákona EEG. Podle Německa to znamená, že dodavatelé elektřiny získají „kvalitu elektřiny z obnovitelných zdrojů“, a mohou tudíž spotřebitelům sdělit, v jaké výši zaplatili příplatek (viz § 53 odst. 1 a § 54 odst. 1 zákona EEG z roku 2012).
 - V zákoně EEG z roku 2000 neexistuje pravidlo BesAR.
- (145) Kromě těchto dvou rozdílů je mechanismus popsáný v 7., 8. a 9. bodě odůvodnění podle Německa stejný jako mechanismus stanovený v zákoně EEG z roku 2000. Německo zejména uvedlo, že základní znak, a to skutečnost, že dodavatelé elektřiny vyrovnávají dodatečné náklady provozovatelů přenosové soustavy plynoucí z nákupu elektřiny podle zákona EEG z vlastních zdrojů, byl již součástí zákona EEG z roku 2000.
- (146) Komise trvá na svém zjištění, že státní podpora obsažená v zákoně EEG z roku 2012 představuje v porovnání se zákonem EEG z roku 2000 podstatnou změnu.
- (147) Změny, které Německo potvrdilo, a to změna vyrovnávacího mechanismu a zavedení pravidla BesAR, představují podstatné změny.

7.2.1 Změna vyrovnávacího mechanismu

- (148) Komise na úvod podotýká, že ačkoli v roce 2002 usuzovala, že zákon EEG z roku 2000 nezahrnuje převod státních prostředků, toto hodnocení bylo provedeno krátce po vynesení rozsudku ve věci PreussenElektra. Další rozsudky Soudního dvora však rozsudek ve věci PreussenElektra objasnily a omezily: Podle rozsudků ve věcech Essent, Vent de colère a Elcogás se zdá, že na základě původního vyrovnávacího mechanismu již byla provozovatelům přenosové soustavy státem svěřena správa režimu podpory, který byl financován prostřednictvím příplatku vybíraného od dodavatelů elektřiny.
- (149) Rozhodujícím prvkem je to, že se vyrovnávací mechanismus podstatně změnil. Tento mechanismus se již neskládá z řetězce povinností týkajících se fyzického nákupu elektřiny (provozovateli sítě od výrobců elektřiny podle zákona EEG; provozovateli přenosové soustavy od provozovatelů sítě; dodavateli elektřiny od provozovatelů přenosové soustavy). Fyzický převod je nyní na úrovni provozovatelů přenosové soustavy přerušen, jelikož ti musí uvádět elektřinu podle zákona EEG na trh. Toto uvádění na trh je odděleno od vyrovnávacího mechanismu. Vyrovnávací mechanismus představuje čistě finanční rozvrhování nákladů mezi jednotlivé hospodářské subjekty. Stát svěřil provozovatelům přenosové soustavy odpovědnost za centralizaci a výpočet těchto nákladů a za zajištění náhrady těchto nákladů ze strany dodavatelů elektřiny.
- (150) Zákon EEG z roku 2000 mimoto nehovořil nic o tom, že by se na nákladech na výrobu elektřiny podle zákona EEG měli podílet i spotřebitelé elektřiny. Toto rozhodnutí bylo ponecháno na příslušném regulačním orgánu, který byl v té době oprávněn regulovat ceny elektřiny pro konečné spotřebitele. Zákon EEG z roku 2012 nyní dodavatelům výslovně umožňuje přenést náklady na odběratele a všichni dodavatelé je fakticky přenášejí.

⁽⁷³⁾ Úř. věst. C 164, 10.7.2002, s. 5.

- (151) Agentura BNetzA, která podle zákona EEG z roku 2000 nehrála žádnou roli, je nyní oprávněna sledovat tyto finanční toky a vymáhat dodržování zákona EEG z roku 2012, zejména za účelem ochrany spotřebitele. Úřad BAFA, který podle zákona EEG z roku 2000 rovněž neměl žádnou úlohu, rozhoduje o přiznání snížení výše příplatku EEG určitým podnikům na základě kritérií stanovených v zákoně EEG z roku 2012.

7.2.2. „Besondere Ausgleichsregelung“ (BesAR)

- (152) Logickým důsledkem zapojení spotřebitelů elektřiny do sdílení nákladů je snížení příplatku v případě podniků s vysokou spotřebou energie. Podle zákona EEG z roku 2012 odpovídá úřad BAFA, který podle zákona z roku 2000 nehrál žádnou konkrétní roli, za potvrzení toho, že uživatelé s vysokou spotřebou energie splňují podmínky pravidla BesAR, a to formou správních rozhodnutí. Některé zúčastněné strany uvedly, že skutečnost, že někteří spotřebitelé elektřiny mají prospěch z omezené výše příplatku, nemůže ovlivnit soukromou povahu finančních prostředků, které poskytují. Komise se však domnívá, že existence pravidla BesAR představuje další důkaz, že zákon EEG z roku 2012 již není založen na povinnostech týkajících se nákupu, které zahrnují soukromé prostředky, nýbrž na komplexním systému rozvrhování nákladů založeném do jisté míry na prvcích distributivní spravedlnosti, jež organizuje stát a sledují je státní orgány.
- (153) Četné rozdíly mezi zákonem EEG z roku 2000 a zákonem EEG z roku 2012 jsou shrnuty v následující tabulce. Tyto rozdíly prokazují, že zákon EEG z roku 2012 představuje zcela nový systém.

Znak	Zákon EEG z roku 2000	Zákon EEG z roku 2012
Přenesení příplatku	Postupné povinnosti hospodářských subjektů nakupovat elektřinu podle zákona EEG	Přenesení nákladů je odděleno od přenosu elektřiny podle zákona EEG
Vyrovňovací mechanismus na třetí úrovni	Vyrovnění nákladů je spojeno s nákupem elektřiny podle zákona EEG	Vyrovnění nákladů vyplývajících z prodeje elektřiny podle zákona EEG na spotovém trhu
Náklady musí nést koneční spotřebitelé, někteří však mají prospěch ze stanovení stropu	Není stanoveno	Pravidlo BesAR: Uživatelé s vysokou spotřebou energie mohou požádat o snížení výše příplatku.
Úloha agentury BNetzA	Žádná úloha	Dohled nad stanovením výše příplatku a vymáhání jeho dodržování
Úloha úřadu BAFA	Žádná úloha	Povoluje snížení příplatku
Výše příplatku	0,2 ct/kWh (2000)	6,24 ct/kWh (2014)
Výkup elektřiny podle zákona EEG	Méně než 1 miliarda EUR (2000)	Více než 20 miliard EUR (2013)

- (154) Jelikož se zákon EEG z roku 2012 vztahuje pouze na snížení příplatku EEG povoleného za roky 2013 a 2014, státní podpora zahrnuje snížení jeho výše pouze v těchto dvou letech ⁽⁷⁶⁾.

7.3. Slučitelnost s vnitřním trhem

- (155) V rozhodnutí o zahájení řízení dospěla Komise k závěru, že státní podpora pro výrobce elektřiny podle zákona EEG může být prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem. Vyslovila však pochybnosti, zda lze poskytnutí této podpory posoudit nezávisle na mechanismu jejího financování, tj. příplatku EEG. Komise dospěla rovněž k předběžnému závěru, že příplatek EEG porušuje článek 30 nebo článek 110 Smlouvy.

⁽⁷⁶⁾ Zákon EEG z roku 2012 vstoupil v platnost dne 1. ledna 2012, takže první snížení, o které mohli uživatelé s vysokou spotřebou energie požádat podle tohoto zákona, bylo snížení povolené v roce 2013. Snížení výše příplatku povolené s ohledem na rok 2012 bylo založeno na jiném právním předpisu předcházejícím zákonu EEG z roku 2012, není tudíž v tomto řízení posouzeno.

- (156) V rozhodnutí o zahájení řízení uvedla Komise rovněž pochybnosti ohledně toho, zda lze pravidlo BesAR prohlásit za slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 Smlouvy.

7.3.1. Právní základ a prostor pro posouzení slučitelnosti pravidla BesAR

- (157) Posouzení slučitelnosti se vztahuje pouze na novou podporu poskytnutou na základě zákona EEG z roku 2012. Snížené platby příplatku EEG, k nimž došlo v roce 2012, měly právní základ ve správním aktu, který úřad BAFA vydal koncem roku 2011. Vztahuje se proto na ně čl. 1 písm. b) bod ii) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ⁽⁷⁷⁾.
- (158) Toto rozhodnutí se nevztahuje na snížené platby příspěvku EEG ze strany železničních podniků. Komise si vyhrazuje právo posoudit § 42 zákona EEG z roku 2012 ve zvláštním řízení.
- (159) Komise posoudila slučitelnost pravidla BesAR s vnitřním trhem podle oddílů 3.7.2 a 3.7.3 pokynů z roku 2014.
- (160) Komise používá pokyny z roku 2014 ode dne 1. července 2014. Tyto pokyny obsahují hmotněprávní pravidla pro posouzení snížení financování podpory na energii z obnovitelných zdrojů, včetně snížení, která byla povolena před 1. červencem 2014 (bod 248). Předmětnou státní podporu je proto nutno posoudit na základě pokynů z roku 2014.
- (161) Podle judikatury je ve zvláštní oblasti státních podpor Komise vázána rámcem a sděleními, jež přijme, pouze tehdy, pokud se neodchylují od norem Smlouvy a pokud byly přijaty členskými státy ⁽⁷⁸⁾. Německo pokyny z roku 2014 přijalo dne 31. července 2014. Žádná ze stran neuvedla, že se pokyny odchylují od norem Smlouvy.
- (162) Zúčastněné strany však zpochybnily legalitu bodu 248. Tyto strany se domnívaly, že použití pokynů z roku 2014 na podpory, které byly uděleny před 1. červencem 2014, je v rozporu s řadou obecných zásad práva Unie, konkrétně zásadou právní jistoty a zásadou zákazu retroaktivity škodlivých opatření ⁽⁷⁹⁾, jakož i se zásadou, že státní podporu je nutno posoudit na základě pravidel platných v době zavedení režimu podpory.
- (163) Zúčastněné strany se však mýlí, když se domnívají, že druhý odstavec bodu 248 představuje použití se zpětnou účinností. Podle judikatury rozlišuje právo Unie mezi bezprostředním použitím nové právní úpravy na budoucí účinky trvalé situace ⁽⁸⁰⁾ a zpětným použitím nové právní úpravy na situaci, která se stala konečnou před vstupem této právní úpravy v platnost (na niž se odkazuje rovněž jako na existující situaci) ⁽⁸¹⁾. Podle ustálené judikatury soudů Unie nemohou subjekty nabýt legitimních očekávání, dokud orgány nepřijmou akt uzavírající správní řízení, jenž se stane konečným ⁽⁸²⁾.
- (164) Jak rozhodl Soudní dvůr, protiprávní státní podpora představuje trvalou situaci. Pravidla upravující použití práva v čase nařizují, aby bezprostřední použití nové právní úpravy slučitelnosti na protiprávní podporu nepředstavovalo zpětné použití této nové právní úpravy ⁽⁸³⁾.

⁽⁷⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽⁷⁸⁾ Rozsudek ve věci Německo a další v. Kronofrance, C-75/05 a C-80/05, ECLI:EU:C:2008:482, bod 61, s dalšími odkazy.

⁽⁷⁹⁾ Zúčastněné strany odkázaly na tuto judikaturu: věc Diversint, C-260/91, ECLI:EU:C:1993:136, bod 9; věc Regina v. Kirk, C-63/83, ECLI:EU:C:1984:255, bod 21 a následující body; věc Westzucker, C-1/73, ECLI:EU:C:1973:78, bod 5; věc Gerken, C-295/02, ECLI:EU:C:2004:400, bod 47 a následující body; věc Jager, C-420/06, ECLI:EU:C:2008:152, bod 59 a následující body; věc Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, ECLI:EU:C:2005:408, bod 217.

⁽⁸⁰⁾ Věc Komise v. Freistaat Sachsen, C-334/07 P, ECLI:EU:C:2008:709, bod 43; věc Ferrière Nord v. Komise, T-176/01, ECLI:EU:T:2004:336, bod 139.

⁽⁸¹⁾ Věc Bundesknappschaft v. Brock, 68/69, ECLI:EU:C:1970:24, bod 6; věc Westzucker GmbH v. Einfuhr- und Vorratsstelle für Zucker, 1/73, ECLI:EU:C:1973:78, bod 5; věc SOPAD v. FORMA a další, 143/73, ECLI:EU:C:1973:145, bod 8; věc Bauche, 96/77, ECLI:EU:C:1978:26, bod 48; věc KoninklijkeScholten-Honig NV a další v. Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, 125/77, ECLI:EU:C:1978:187, bod 37; věc P v. Komise, 40/79, ECLI:EU:C:1981:32, bod 12; věc Licata v. ESC, 270/84, ECLI:EU:C:1986:304, bod 31; věc Butterfly Music v. CEDEM, C-60/98, ECLI:EU:C:1999:333, bod 24; věc Komise v. Freistaat Sachsen, C-334/07 P, ECLI:EU:C:2008:709, bod 53; věc Recko v. Komise, T-404/05, ECLI:EU:T:2008:510, bod 77.

⁽⁸²⁾ Věc Španělsko v. Komise, C-169/95, ECLI:EU:C:1997:10, body 51 až 54; spojené věci P&O European Ferries (Vizcaya) SA v. Komise, T-116/01 a T-118/01, ECLI:EU:T:2003:217, bod 205.

⁽⁸³⁾ Spojené věci Diputación Foral de Vizcaya a další v. Komise, C-465/09 P až C-470/09 P, ECLI:EU:C:2011:372, body 125 a 128.

- (165) Z těchto důvodů musí Komise posoudit pravidlo BesAR na základě pokynů z roku 2014. Nemá žádnou možnost odchýlit se při posuzování od těchto pokynů. Jelikož rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v Úředním věstníku před 1. červencem 2014, Komise Německo a zúčastněné strany vyzvala, aby se vyjádřily k použití pokynů z roku 2014 v daném případě.

7.3.1.1. Vyjádření Německa a třetích stran

- (166) Několik zúčastněných stran uvedlo, že by se na omezenou výši příplatků EEG neměly použít pokyny z roku 2014, nýbrž že by Komise měla provést posouzení slučitelnosti na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) nebo c) Smlouvy.
- (167) Tyto strany za prvé uvedly, že snížení příplatku EEG lze považovat za slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy, jelikož napomáhá uskutečnění významného projektu společného evropského zájmu (podpora energie z obnovitelných zdrojů, jak vyžaduje směrnice 2009/28/ES), nebo že má napravit vážnou poruchu v německém hospodářství (hrozba útlumu průmyslu v důsledku nákladů na energii z obnovitelných zdrojů).
- (168) Zúčastněné strany rovněž tvrdily, že snížení lze pokládat za slučitelné podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy, a to z toho důvodu, že má podpořit rozvoj energie z obnovitelných zdrojů a současně zamezit úniku uhlíku a zachovat průmyslovou základnu v Unii. Dotčené zúčastněné strany v tomto ohledu tvrdily, že pravidlo BesAR představuje vhodný nástroj k sladění různých aspektů tohoto vícenásobného cíle. Zúčastněné strany rovněž uvedly, že tento nástroj je přiměřený, jelikož subjekty využívající pravidlo BesAR přispívají k financování. Zúčastněné strany taktéž tvrdily, že opatření je přiměřené z toho důvodu, že daně z elektřiny a příplatek EEG jsou v zásadě podobné (v obou případech se jedná o poplatek za spotřebu elektřiny) a že minimální sazba daně z elektřiny spotřebované podniky stanovená Uníí, jak je uvedeno v tabulce C přílohy I směrnice Rady 2003/96/ES⁽⁸⁴⁾, činí 0,05 ct/kWh, tj. je stejná jako minimální příplatek EEG. Zúčastněné strany závěrem uvedly, že zákon EEG z roku 2012 nenarušuje hospodářskou soutěž ani neovlivňuje obchod, jelikož nevyrovnává plně narušení způsobené v prvé řadě vyšším příplatkem EEG, který hradí německé podniky v porovnání s rovnocennými daněmi nebo poplatky, jež hradí podniky v ostatních členských státech.
- (169) Co se týká použití čl. 107 odst. 3 písm. b) a c) Smlouvy, Německo uvedlo srovnatelné argumenty jako ve své odpovědi na rozhodnutí Komise o zahájení řízení.
- (170) Zúčastněné strany za druhé tvrdily, že Komise nemůže posoudit snížení příplatku zvlášť podle jiného právního základu slučitelnosti, než je právní základ použitý při posuzování podpory na elektřinu podle zákona EEG. Komise by měla snížení, které je součástí financování, posoudit (a schválit) společně s podporou na energii z obnovitelných zdrojů v rozhodnutí o zahájení řízení. To je vysvětleno odkazem na judikaturu Soudního dvora, podle níž musí vzít Komise v úvahu způsob financování podpory v případě, kdy je tento způsob nedílnou součástí opatření⁽⁸⁵⁾.
- (171) Za třetí, i kdyby se použily pokyny z roku 2014, zúčastněné strany tvrdí, že na základě bodů 248 a 250 pokynů z roku 2014 se tyto pokyny mohou použít se zpětnou účinností pouze na protiprávní podporu, nikoli však na existující podporu. I kdyby však omezená výše příplatků EEG představovala státní podporu (což je sporné), bylo by ji nutno považovat za existující podporu vzhledem k tomu, že byla schválena Komisí ve věci NN 27/2000⁽⁸⁶⁾.
- (172) Zúčastněné strany za čtvrté uvedly, že pokyny z roku 2014, zejména pravidla týkající se plánů úpravy v oddíle 3.7.3, je nutno vykládat tak, aby byla chráněna legitimní očekávání příjemců: jinými slovy, postupné přizpůsobení by mělo být v letech 2013 a 2014 dostatečně nízké, aby bylo vyloučeno navrácení podpory. Takováto legitimní očekávání podle těchto stran vyplývají z rozhodnutí Komise ve věci NN 27/2000.

⁽⁸⁴⁾ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁽⁸⁵⁾ Věc Van Calster, C-261/01, ECLI:EU:C:2003:571, bod 49; věc Sociétés Régie Networks, C-333/07, ECLI:EU:C:2008:764, bod 89.

⁽⁸⁶⁾ Viz poznámka pod čarou 75.

7.3.1.2. Posouzení

- (173) Tato tvrzení nemohou změnit hodnocení v tomto rozhodnutí týkající se použitelnosti pokynů z roku 2014, jak bylo uvedeno v 157 až 165. bodě odůvodnění.
- (174) Za prvé, co se týká použití čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy, v bodě 10 pokynů z roku 2014 je uvedeno, že v těchto pokynech „Komise stanoví podmínky, za nichž lze státní podporu pro energii a životní prostředí považovat za slučitelnou s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy“. Podle Soudního dvora „si Komise může uložit orientační pravidla pro výkon své posuzovací pravomoci takovými akty, jako jsou pokyny, v rozsahu, v němž tyto akty obsahují indikativní pravidla, jakým směrem bude tento orgán postupovat, a neodchylují se od norem Smlouvy“⁽⁸⁷⁾. Jelikož pokyny z roku 2014 stanoví předem obecným a transparentním způsobem podmínky slučitelnosti s ohledem na výjimku stanovenou v čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy, je Komise povinna použít tyto pokyny.
- (175) Není možné použít analogicky pravidla týkající se zdanění elektřiny, jelikož pokyny z roku 2014 obsahují úplný soubor pravidel pro posouzení příplatků na energii z obnovitelných zdrojů.
- (176) Co se týká výjimek stanovených v čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy, pokyny z roku 2014 neobsahují žádná kritéria, pokud jde o způsob, jakým bude Komise uplatňovat svou posuzovací pravomoc při uplatňování čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy. Je pravdou, že Komise přijala sdělení o „kritériích pro analýzu slučitelnosti státní podpory, která má podpořit realizaci významných projektů společného evropského zájmu, s vnitřním trhem“⁽⁸⁸⁾, které se používá od 1. července 2014. Podle bodu 52 uvedeného sdělení však „použije Komise v případě neoznamené podpory toto sdělení, jestliže byla podpora udělena po vstupu tohoto sdělení v platnost; ve všech ostatních případech použije pravidla, jež platila v době, kdy byla podpora udělena“. To znamená, že kritéria stanovená ve sdělení nelze použít na snížení příplatku, jež je předmětem tohoto rozhodnutí. Komise musí místo toho použít pravidla stanovená v pokynech z roku 2008⁽⁸⁹⁾.
- (177) V rozhodnutí o zahájení řízení vyslovila Komise pochybnosti, zda lze pravidlo BesAR považovat za slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy v souladu s body 147 až 150 pokynů z roku 2008. Tyto pochybnosti byly vysloveny zejména z toho důvodu, že se nezdálo, že by snížení souviselo s projektem, tím spíše s projektem, které by byl „specifický a jasně definovaný, co se týče jeho provádění“. Navíc bylo sporné, zda by tento projekt bylo možno považovat za projekt „společného evropského zájmu“, tj. situaci, kdy je poskytnutá výhoda rozšířena na Unii jako celek. Bylo rovněž sporné, zda dotyčná podpora, tj. snížení příplatku EEG, „představuje pobídku k provedení projektu“ (211. a 212. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (178) Tyto pochybnosti nebyly rozptýleny. Německo uvedlo, že dosažení cílů týkajících se podpory energie z obnovitelných zdrojů a zachování konkurenceschopnosti průmyslu je nutno pokládat za jeden (či dokonce několik) projektů společného evropského zájmu. Německo poukázalo na strategii Komise „Evropa 2020“, která jako prioritu výtýčila „podporovat konkurenceschopnější a ekologičtější ekonomiku méně náročnou na zdroje“⁽⁹⁰⁾. Ačkoli se může jednat o důležité politické cíle, nelze rozvoj energie z obnovitelných zdrojů a podporu konkurenceschopnosti považovat za specifické projekty ve vlastním slova smyslu. Ještě méně možné pak je definovat tyto projekty z hlediska jejich provádění, včetně subjektů, které se budou projektu účastnit, jejich cílů a účinků, jak se vyžaduje v bodě 147 písm. a) pokynů z roku 2008. Pokud by se mělo za to, že projekty společného evropského zájmu zahrnují pouhé politické cíle jako takové, rozšířila by se omezení stanovená v čl. 107 odst. 3 písm. b) nad rámec znění tohoto ustanovení a požadavek týkající se specifického a jasně definovaného projektu by ztratil smysl. To by bylo v rozporu s „nutností úzkého výkladu odchylek od obecné zásady, že státní podpora není slučitelná se společným trhem“⁽⁹¹⁾.
- (179) Co je důležitější, jak objasnil Tribunál v rozsudku ve věci Hotel Cipriani, „na opatření podpory se může vztahovat výjimka stanovená v [čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy] pouze tehdy, když nezvýhodňuje především hospodářské subjekty členského státu, ale představuje výhodu pro celé Společenství“. Toto kritérium není splněno,

⁽⁸⁷⁾ Věc Itálie v. Komise, C-310/99, ECLI:EU:C:2002:143, bod 52.

⁽⁸⁸⁾ Úř. věst. C 188, 20.6.2014, s. 4.

⁽⁸⁹⁾ Pokyny Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí z roku 2008 (Úř. věst. C 82, 1.4.2008, s. 1).

⁽⁹⁰⁾ KOM(2010) 2020 v konečném znění, s. 10.

⁽⁹¹⁾ Věc Německo v. Komise, C-301/96, ECLI:EU:C:2003:509, bod 106.

pokud vnitrostátní režim podpory směřuje pouze ke zlepšení konkurenceschopnosti těchto podniků ⁽⁹²⁾. Pravidlo BesAR má pouze snížit nákladové zatížení německých podniků s vysokou spotřebou energie, a tudíž zvýšit jejich konkurenceschopnost.

- (180) Jelikož je třeba odchylky od obecné zásady, že státní podpora není slučitelná s vnitřním trhem, vykládat úzce, jak je uvedeno v 178. bodě odůvodnění, nelze nárůst nákladů na elektrickou energii u vysokého počtu průmyslových uživatelů považovat za vážnou poruchu v hospodářství dotčeného členského státu.
- (181) Komise proto nemůže schválit pravidlo BesAR podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy.
- (182) Za druhé, co se týká tvrzení shrnutého v 170. bodě odůvodnění, podporu poskytnutou podnikům s vysokou spotřebou energie prostřednictvím nižších příplatků EEG lze jednoznačně odlišit a oddělit od podpory na energii z obnovitelných zdrojů. Příjemci posledně uvedené podpory představují odlišnou skupinu v porovnání se skupinou příjemců podpory pro uživatele s vysokou spotřebou energie. Snížení neslouží bezprostředně financování podpory na energii z obnovitelných zdrojů, nýbrž právě naopak, ve skutečnosti je v rozporu s tímto účelem, jelikož jeho bezprostředním účinkem je pokles příjmů, které jsou k dispozici na financování energie z obnovitelných zdrojů. To dokládá skutečnost, že příplatek EEG bylo nutno u všech ostatních nezvýhodněných uživatelů zvýšit, aby bylo zajištěno financování.
- (183) Za třetí, co se týká tvrzení shrnutého v 171. bodě odůvodnění, je třeba mít za to, že pravidlo BesAR představuje protiprávní podporu spadající do oblasti působnosti bodu 248 pokynů z roku 2014. Jak již bylo objasněno v 141. bodě odůvodnění a následujících bodech odůvodnění, zákon EEG z roku 2012 podstatně změnil režim podpory, který Komise schválila rozhodnutím ve věci NN 27/2000.
- (184) Čtvrtý argument týkající se legitimních očekávání příjemců je blíže posouzen v 257. bodě odůvodnění, jelikož se týká pouze navrácení podpory.

7.3.1.3. Alternativní posouzení podle pokynů z roku 2008

- (185) Tribunál několikrát v rozporu s judikaturou Soudního dvora zastával názor, že protiprávní podporu je nutno posoudit na základě pravidel platných v době, kdy byla dotyčná podpora poskytnuta. Komise proto provedla alternativní posouzení podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy na základě pokynů z roku 2008.
- (186) Výsledkem je, že by Komise musela prohlásit celou provozní podporu poskytnutou na základě pravidla BesAR za neslučitelnou, a to z důvodů objasněných v 187. bodě odůvodnění a dalších bodech odůvodnění.
- (187) V rozhodnutí o zahájení řízení je uvedeno, že v době jeho vydání neexistovala zvláštní pravidla státní podpory, která by uznávala, že osvobození od poplatků, které mají financovat podporu na energii z obnovitelných zdrojů, nebo jejich snížení lze považovat za nezbytné k dosažení cíle společného zájmu, a lze je proto povolit podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy.
- (188) Komise mimoto zakázala podobnou provozní podporu, kterou v roce 2011 oznámilo Rakousko ⁽⁹³⁾. Tento zákaz je v souladu s judikaturou Soudního dvora, podle níž provozní podpora jako taková mění podmínky obchodu v míře, která je v rozporu se společným zájmem, nelze ji proto prohlásit za slučitelnou s vnitřním trhem ⁽⁹⁴⁾. V uvedeném rozhodnutí Komise rovněž objasnila, proč nelze použít analogii s pravidly týkajícími se zdanění elektřiny.
- (189) Z těchto důvodů nemohla Komise povolit dotyčnou podporu podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy na základě hmotněprávních pravidel platných v době poskytnutí podpory.

⁽⁹²⁾ Spojené věci Hotel Cipriani a další, T-254/00, T-270/00 a T-277/00, ECLI:EU:T:2008:537, bod 337.

⁽⁹³⁾ SA.26036 (C24/09) – Rakousko, státní podpora pro energeticky náročné podniky, zákon o zelené elektřině (Úř. věst. L 235, 10.9.2011, s. 42).

⁽⁹⁴⁾ Rozsudek ve věci Německo v. Komise („Jadekost“), C-288/96, ECLI:EU:C:2000:537, bod 77, s dalšími odkazy.

7.3.2. Náklady vyplývající z podpory na energii z obnovitelných zdrojů

- (190) Podle bodu 184 pokynů z roku 2014 lze snížení povolit pouze s ohledem náklady vyplývající z podpory na energii z obnovitelných zdrojů.
- (191) Jak však Komise uvedla ve svém rozhodnutí ve věci SA.38632 (2014/N) týkajícím se zákona EEG z roku 2014 (dále jen „rozhodnutí o zákonu EEG z roku 2014“), příplatek EEG slouží rovněž k financování podpory na výrobu elektřiny z důlního plynu. Důlní plyn nepředstavuje obnovitelný zdroj energie ve smyslu bodu 19 podbodu 5 pokynů z roku 2014. Na snížení příplatků určených k financování podpory na jiné zdroje energie se oddíl 3.7.2. pokynů z roku 2014 nevztahuje ⁽⁹⁵⁾.
- (192) Německo v této souvislosti v rámci oznamovacího postupu ve věci SA.38632 (2014/N) uvedlo, že snížení financování podpory na elektřinu z důlního plynu nebude povoleno, jelikož podle zákona EEG z roku 2014 musí podniky s vysokou spotřebou energie hradit příplatek za první spotřebovanou GWh na každém dotčeném místě odběru v plné výši. Příjmy z příplatku za první GWh v plné výši jsou vyšší než částka dotace, která byla vyplacena s ohledem na elektřinu vyrobenou z důlního plynu ⁽⁹⁶⁾.
- (193) V roce 2012 představovala výše podpory pro důlní plyn (41,4 milionu EUR) 0,25 % celkové výše podpory podle zákona EEG z roku 2012 za daný rok. Odhady prokazují, že objem důlního plynu bude v budoucnu pravděpodobně stálý, či se dokonce mírně sníží ⁽⁹⁷⁾.
- (194) Komise na základě toho konstatovala, že u subjektů využívajících pravidlo BesAR podle zákona EEG z roku 2014 platba příplatku EEG za první spotřebovanou GWh již zdaleka přesáhne částku podpory pro důlní plyn ⁽⁹⁸⁾. Komise mimoto dospěla k závěru, že po vynásobení procentního podílu podpory na základě zákona EEG, která byla vyplacena s ohledem na důlní plyn (0,25 %), příplatkem EEG (6,24 ct/kWh v roce 2014) činí výsledek 0,016 ct/kWh. Tato částka je nižší než minimální příspěvek, který musí subjekty využívající pravidlo BesAR hradit po překročení první spotřebované GWh (0,05 ct/kWh) ⁽⁹⁹⁾.
- (195) Zákon EEG z roku 2012 stanoví dvě alternativní omezení výše příplatku. Podle první alternativy (§ 41 odst. 3 bod 1), což je postupně se snižující strop, musí příjemci hradit za první spotřebovanou GWh příplatek v plné výši a minimální příplatek, který je nutno uhradit při spotřebě vyšší než 100 GWh, činí 0,05 ct/kWh. Podle druhé alternativy (§ 41 odst. 3 bod 2), která se týká podniků s nejvyšší spotřebou energie, je výše příplatku omezena na 0,05 ct/kWh s ohledem na celou spotřebu příjemce. V obou případech platí příjemci více než zlomek příplatku, který lze přidělit na podporu důlního plynu (0,016 ct/kWh v roce 2014 a na základě příplatku EEG ve výši 5,277 ct/kWh v roce 2013 pak 0,013 ct/kWh).
- (196) Platba minimálního příplatku ve výši 0,05 ct/kWh v roce 2013 a 2014 navíc k povinnosti některých příjemců hradit za první GWh příplatek v plné výši zajišťuje, že s ohledem na podniky s vysokou spotřebou energie nebylo povoleno žádné snížení financování elektřiny z důlního plynu ⁽¹⁰⁰⁾.

7.3.3. Způsobilost

- (197) V bodě 185 pokynů z roku 2014 je stanoveno, že by podpora měla být omezena na odvětví, jejichž konkurenční pozice je ohrožena v důsledku nákladů vyplývajících z financování podpory na energii z obnovitelných zdrojů, a sice podle jejich náročnosti na elektrickou energii a tlaku mezinárodního obchodu. Podpora tak může být poskytnuta pouze tehdy, pokud podnik působí v některém odvětví uvedeném na seznamu v příloze 3 pokynů z roku 2014.
- (198) Podle bodu 186 pokynů z roku 2014 mohou členské státy do svého vnitrostátního programu pro snížení nákladů vyplývajících z financování podpory na energii z obnovitelných zdrojů zahrnout podniky, jejichž náročnost na elektrickou energii činí nejméně 20 % a působí v odvětví, jehož intenzita obchodu dosahuje na úrovni Unie alespoň 4 %, i když tyto podniky nepůsobí v odvětví uvedeném v příloze 3 pokynů z roku 2014.

⁽⁹⁵⁾ Rozhodnutí o zákonu EEG z roku 2014, 293. bod odůvodnění.

⁽⁹⁶⁾ Rozhodnutí o zákonu EEG z roku 2014, 294. a 295. bod odůvodnění.

⁽⁹⁷⁾ Rozhodnutí o zákonu EEG z roku 2014, 295. bod odůvodnění.

⁽⁹⁸⁾ S 2707 způsobilými místy odběru v roce 2014 a příplatkem EEG ve výši 6,24 ct/kWh se příjmy plynoucí z příplatku získané z plateb za první spotřebovanou GWh rovnají částce ve výši 168 916 800 EUR. Viz rozhodnutí o zákonu EEG z roku 2014, 296. bod odůvodnění.

⁽⁹⁹⁾ Rozhodnutí o zákonu EEG z roku 2014, 296. bod odůvodnění.

⁽¹⁰⁰⁾ Rozhodnutí o zákonu EEG z roku 2014, 297. bod odůvodnění.

- (199) V bodě 187 pokynů z roku 2014 je stanoveno, že členské státy mohou uložit další kritéria způsobilosti, je-li zajištěno, že ve způsobilých odvětvích je výběr příjemců prováděn na základě objektivních, nediskriminačních a transparentních kritérií a že podpora je v zásadě udělována stejným způsobem všem soutěžitelům v tomtéž odvětví, pokud jsou v podobné konkrétní situaci.
- (200) Pokud byla podpora ve formě snížení zátěže spojené s financováním podpory na elektřinu z obnovitelných zdrojů nebo osvobození od této zátěže udělena podnikům, které nejsou podle kritérií uvedených v 197. a 198. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí způsobilé, před datem použitelnosti těchto pokynů, lze tuto podporu prohlásit za slučitelnou za předpokladu, že je v souladu s plánem úpravy (bod 197 pokynů z roku 2014).
- (201) Německo uvedlo, že pouze určitý počet subjektů využívajících pravidlo BesAR v roce 2013 a 2014 byl způsobilý pro státní podporu ve formě snížení financování podpory na elektřinu z obnovitelných zdrojů v souladu s oddílem 3.7.2 pokynů z roku 2014. Německo proto pro příjemce, kteří nebyli způsobilí, předložilo plán úpravy (viz příloha II), který je posouzen v oddíle 7.3.5. Německo rovněž objasnilo, že všichni příjemci, kteří mohli být zahrnuti do vnitrostátního programu na základě bodu 186 pokynů z roku 2014, patří do odvětví uvedených v příloze 5 pokynů z roku 2014.
- (202) Pro účely výpočtu hrubé přidané hodnoty (HPH), která je zapotřebí pro použití bodů 185 až 192 pokynů z roku 2014 a která je definována v příloze 4 pokynů, používá § 41 zákona EEG z roku 2012 hrubou přidanou hodnotu v tržních cenách za poslední hospodářský rok před podáním žádosti o snížení příplatku. V bodech 1 a 2 přílohy 4 pokynů z roku 2014 se vyžaduje použití hrubé přidané hodnoty v nákladech na výrobní činitele a rovněž aritmetický průměr za poslední tři roky, za které jsou k dispozici údaje. Německo uvedlo, že tyto údaje nejsou k dispozici, jelikož žádosti o snížení příplatku za roky 2013 a 2014 obsahovaly pouze HPH v tržních cenách za poslední hospodářský rok, za který jsou k dispozici údaje (tj. 2011 a 2012). Německo stejně tak objasnilo, že pro účely výpočtu nákladů na elektrickou energii nebyly pro všechny podniky k dispozici průměrné maloobchodní ceny elektrické energie, přinejmenším nikoli pro vyšší spotřebitelská pásma; místo toho vycházel výpočet nákladů na elektrickou energii ze skutečných nákladů na elektřinu vynaložených v letech 2011 a 2012, jelikož tyto údaje uvedly podniky ve svých žádostech o snížení příplatku v roce 2013 a 2014. Podle bodu 4 přílohy 4 pokynů z roku 2014 je definice nákladů podniku na elektrickou energii založena na zejména předpokládané ceně elektrické energie. Na základě těchto vysvětlení, které Německo poskytlo, dospěla Komise v rozhodnutí ve věci SA.38632 (2014/N) k závěru, že přechodná pravidla obsažená v zákoně EEG z roku 2014 umožňující použití údajů o HPH v nákladech na výrobní činitele za poslední hospodářský rok nebo poslední dva hospodářské roky a rovněž použití skutečných nákladů na elektrickou energii v posledním hospodářském roce jsou v souladu s pokyny z roku 2014, a zejména s bodem 195 (311. až 314. bod odůvodnění zmíněného rozhodnutí). Důvodem byla skutečnost, že tyto údaje, tj. HPH v nákladech na výrobní činitele za poslední rok a skutečné náklady na elektrickou energii za poslední rok, budou používány pouze přechodně do doby, než budou shromážděny údaje vyžadované v příloze 4 pokynů z roku 2014. Toto odůvodnění se vztahuje tím spíše na posouzení snížení příplatku EEG, k němuž došlo v letech 2013 a 2014, a na základě tohoto odůvodnění lze rovněž souhlasit s tím, aby byly pro účely posouzení slučitelnosti státní podpory poskytnuté na základě pravidla BesAR v roce 2013 a 2014 ve formě snížení financování podpory na elektřinu z obnovitelných zdrojů podle oddílu 3.7.2 pokynů z roku 2014 použity údaje o HPH v tržních cenách.
- (203) Komise vyvozuje závěr, že zákon EEG z roku 2012 splňuje pouze částečně pravidla způsobilosti stanovená v bodech 185 a 186 pokynů z roku 2014. Příjemci, u nichž nejsou tato kritéria splněna, by proto měli podporu vrátit, přičemž navrácení podpory je posouzeno v oddíle 7.3.5 týkajícím se německého plánu úpravy.

7.3.4. Přiměřenost

- (204) V bodě 188 pokynů z roku 2014 je stanoveno, že podpora se bude považovat za přiměřenou, pokud příjemci podpory uhradí alespoň 15 % dodatečných nákladů bez snížení.
- (205) Členské státy však mají možnost ještě více omezit výši nákladů vyplývajících z financování podpory na energii z obnovitelných zdrojů, které mají podniky nést, na 4 % hrubé přidané hodnoty dotčeného podniku. V případě podniků, jejichž náročnost na elektrickou energii dosahuje alespoň 20 %, mohou členské státy omezit celkovou částku, jež má být uhrazena, na 0,5 % hrubé přidané hodnoty dotčeného podniku. Pokud se členské státy rozhodnou uplatnit omezení ve výši 4 % resp. 0,5 % hrubé přidané hodnoty, musí se tato omezení vztahovat na všechny způsobilé podniky (body 189 a 190 pokynů z roku 2014).

- (206) Německo uvedlo, že v některých případech nebyla omezená výše příplatku EEG hrazeného příjemci v letech 2013 a 2014 podle kritérií stanovených v pokynech z roku 2014 přiměřená⁽¹⁰¹⁾. Německo proto předložilo plán úpravy (viz příloha II), který je posouzen v oddíle 7.3.5.
- (207) Komise vyvozuje závěr, že omezená výše příplatků EEG splňuje pouze částečně kritéria přiměřenosti stanovená v bodech 188 a 189 pokynů z roku 2014. Příjemci, u nichž nejsou tato kritéria splněna, by proto měli podporu vrátit, přičemž navrácení podpory je posouzeno v oddíle 7.3.5 týkajícím se německého plánu úpravy.

7.3.5. Plán úpravy

- (208) Podle bodu 193 a následujících bodů pokynů z roku 2014 musí členské státy uplatnit kritéria způsobilosti a přiměřenosti stanovená v oddílu 3.7.2 pokynů z roku 2014 a popsána v oddílech 7.3.3 a 7.3.4 tohoto rozhodnutí nejpozději do 1. ledna 2019. Podpora poskytnutá v období před tímto datem bude za slučitelnou považována tehdy, jestliže bude splňovat tato kritéria. Komise má navíc za to, že každou podporu poskytnutou na snížení zátěže spojené s financováním podpory na elektřinu z obnovitelných zdrojů v letech před rokem 2019 lze označit za slučitelnou s vnitřním trhem, pokud je v souladu s plánem úpravy.
- (209) Plán úpravy musí zahrnovat postupné přizpůsobení se úrovní podpory vyplývajícím z uplatňování kritérií způsobilosti a přiměřenosti stanovených v oddíle 3.7.2 pokynů z roku 2014, která byla popsána v oddílech 7.3.3 a 7.3.4.
- (210) Pokud byla podpora poskytnuta na období před datem použitelnosti těchto pokynů, musí tento plán stanovit i postupné uplatňování kritérií pro dané období.
- (211) Jak je uvedeno v 200. bodě odůvodnění, pokud byla podpora poskytnuta před datem použitelnosti pokynů z roku 2014 podnikům, které nejsou podle kritérií popsanych v oddíle 7.3.3 tohoto rozhodnutí způsobilé, lze tuto podporu prohlásit za slučitelnou za předpokladu, že plán úpravy počítá s minimálním vlastním příspěvkem ve výši 20 % dodatečných nákladů na příplatek bez snížení, jenž bude zaveden postupně, nejpozději však do 1. ledna 2019 (bod 197 pokynů z roku 2014).
- (212) Německo předložilo plán úpravy (příloha II) popsany v 27. bodě odůvodnění a následujících bodech odůvodnění, který stanoví postupné zvyšování příplatku EEG u všech příjemců, jichž se týká navrácení podpory. Výchozím bodem je příplatek EEG, který byl skutečně uhrazen v roce 2013; tato částka je získána vynásobením sníženého příplatku EEG vztahujícího se na příjemce v roce 2013 skutečnou spotřebou elektrické energie u tohoto příjemce v téměř roce (dále jen „základní příplatek“). Podle plánu úpravy budou příplatky za roky 2013 a 2014 upraveny tak, aby nepřesáhly 125 % a 150 % základního příplatku. Od roku 2015 bude úprava směrem nahoru případně vyšší, jelikož strop je stanoven na 200 % základního příplatku. V následujících letech do roku 2018 bude výše příplatku za rok x omezena obdobně na 200 % příplatku za rok $x - 2$.
- (213) Co se týká roků, které jsou předmětem posouzení v tomto rozhodnutí, tj. 2013 a 2014, plán úpravy předpokládá postupné zvyšování příplatku EEG u všech příjemců, u nichž nebyla splněna kritéria způsobilosti a přiměřenosti stanovená v pokynech z roku 2014. Navyšování má po roce 2014 pokračovat, takže lze předpokládat, že úrovní, jež se vyžadují v pokynech z roku 2014, bude dosaženo do 1. ledna 2019, a to u podniků, které jsou v zásadě způsobilé, neplatily však dostatečně vysoký příspěvek, i u podniků, které nejsou způsobilé, a musí proto poskytnout minimální vlastní příspěvek ve výši 20 % dodatečných nákladů na příplatek bez snížení, jak je stanoveno v bodě 197 pokynů z roku 2014. Komise bere na vědomí, že plán úpravy zohledňuje všechny důležité ekonomické faktory související s politikou v oblasti obnovitelných zdrojů energie a že jej Německo oznámilo Komisi ve lhůtě stanovené v bodě 200 pokynů z roku 2014.
- (214) Co se týká roků 2013 a 2014, plán úpravy je proto v souladu s požadavky stanovenými v oddílu 3.7.3 pokynů z roku 2014. Podle bodu 194 pokynů z roku 2014 lze snížení příplatku pozměněné podle plánu úpravy proto považovat za slučitelné s vnitřním trhem.

⁽¹⁰¹⁾ Co se týká použití údajů o hrubé přidané hodnotě a o náročnosti na elektrickou energii, viz 202. bod odůvodnění těchto pokynů.

7.3.6. Závěr ohledně slučitelnosti

- (215) Snížené příplatky EEG u podniků s vysokou spotřebou energie v letech 2013 a 2014 jsou slučitelné s vnitřním trhem pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:
- a) snížení příplatku je povoleno pouze s ohledem na náklady vyplývající z podpory na energii z obnovitelných zdrojů;
 - b) příjemci splňují kritéria způsobilosti stanovená v bodech 185, 186 a 187 pokynů z roku 2014, která byla posouzena v oddíle 7.3.3 tohoto rozhodnutí, a
 - c) snížení příplatku EEG je přiměřené podle kritérií stanovených v bodech 188 a 189 pokynů z roku 2014, která byla posouzena v oddíle 7.3.4 tohoto rozhodnutí.
- (216) V případě příjemců, u nichž není splněna jedna či více podmínek popsanych v 215. bodě odůvodnění, má Komise výjimečně za to, že státní podporu udělenou na základě pravidla BesAR v roce 2013 a 2014 lze prohlásit za slučitelnou s vnitřním trhem, pokud je zajištěno, že příjemci uhradí alespoň 125 % základního příplatku vymezeného v 212. bodě odůvodnění za rok 2013 a 150 % základního příplatku za rok 2014. Aby byl zajištěn tento výsledek, mělo by k navrácení podpory dojít takto:
- a) v případě snížení, které bylo povoleno s ohledem na rok 2013, by navrácení podpory mělo odpovídat rozdílu mezi příplatkem, který měl být uhrazen v případě, že by byly splněny všechny podmínky uvedené v 215. bodě odůvodnění, a příplatkem EEG, který byl skutečně uhrazen v roce 2013; celkový příplatek EEG, včetně zpětně získané částky, u podniku, jehož se navrácení podpory týká, však nesmí přesáhnout 125 % příplatku EEG, který byl v roce 2013 skutečně uhrazen;
 - b) v případě snížení, které bylo povoleno s ohledem na rok 2014, by navrácení podpory mělo odpovídat rozdílu mezi příplatkem, který měl být uhrazen v případě, že by byla splněna všechna kritéria uvedená v 215. bodě odůvodnění, a příplatkem EEG, který byl skutečně uhrazen v roce 2014; celkový příplatek EEG, včetně zpětně získané částky, u podniku, jehož se navrácení podpory týká, však nesmí přesáhnout 150 % příplatku EEG, který byl v roce 2013 skutečně uhrazen.

7.4. Soulad s ostatními ustanoveními Smlouvy

- (217) V souladu s bodem 29 pokynů z roku 2014 musí Komise posoudit soulad příplatku EEG s články 30 a 110 Smlouvy, jelikož tento příplatek má financovat podporu na elektřinu podle zákona EEG.
- (218) Podle judikatury může být poplatek, který postihuje domácí a dovážené výrobky na základě shodných kritérií, nicméně Smlouvou zakázán, pokud výnos tohoto zdanění je určen k financování činností, z nichž zvláště těží zdaněné domácí výrobky.
- (219) Pokud výhody, které tyto výrobky mají, zcela kompenzují poplatek, který je postihuje, účinky tohoto poplatku se projeví pouze s ohledem na dovážené výrobky a tento poplatek představuje poplatek s rovnocenným účinkem v rozporu s článkem 30 Smlouvy. Naopak pokud tyto výhody kompenzují pouze část zatížení, které nesou domácí výrobky, dotčený poplatek představuje diskriminační zdanění ve smyslu článku 110 Smlouvy a část částky určené ke kompenzaci zatížení, které nesou domácí výrobky, bude v rozporu se zmíněným ustanovením ⁽¹⁰²⁾.
- (220) Komise proto podle své ustálené rozhodovací praxe ⁽¹⁰³⁾ a v souladu s judikaturou Soudního dvora ⁽¹⁰⁴⁾ má za to, že financování vnitrostátních režimů podpory na energii z obnovitelných zdrojů prostřednictvím para-fiskálního poplatku ze spotřeby elektřiny může diskriminovat dováženou energii z obnovitelných zdrojů. Je-li na domácí výrobu elektřiny poskytována podpora, která je financována z poplatku vybíraného z veškeré spotřeby elektřiny

⁽¹⁰²⁾ Spojené věci AEM, C-128/03 a C-129/03, ECLI:EU:C:2005:224, body 44 až 47; věc Essent Netwerk Noord, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, bod 42.

⁽¹⁰³⁾ Rozhodnutí o státní podpoře N 34/90; rozhodnutí o státní podpoře N 416/99; rozhodnutí o státní podpoře N 490/00; rozhodnutí o státní podpoře N 550/00; rozhodnutí o státní podpoře N 317/A/2006 a NN 162/A/2003; rozhodnutí o státní podpoře N 707 a 708/2002; rozhodnutí o státní podpoře N 789/02; rozhodnutí o státní podpoře N 6/A/2001; rozhodnutí Komise 2007/580/ES; rozhodnutí Komise 2009/476/ES; státní podpora N 437/09.

⁽¹⁰⁴⁾ Spojené věci AEM, C-128/03 a C-129/03, ECLI:EU:C:2005:224, body 44 až 47; věc Essent Netwerk Noord, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, body 58 a 59.

(včetně spotřebované dovezené elektřiny), může mít způsob financování, který zatěžuje dováženou elektřinu, která toto financování nevyužívá, diskriminační účinek na dováženou elektřinu z obnovitelných zdrojů, a porušuje tudíž článek 30 a/nebo článek 110 Smlouvy ⁽¹⁰⁵⁾.

- (221) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení uvedla, že zákon EEG z roku 2012 může mít zjevně diskriminační účinek, jelikož § 39 zákona EEG z roku 2012 stanoví, o kolik se má příplatek EEG snížit v případě tzv. přímého uvádění na trh. Snížená sazba se použije pouze tehdy, pokud dodavatel odkoupil 50 % svého portfolia elektrické energie od domácích výrobců elektřiny podle zákona EEG, zdá se proto, že se jedná o diskriminační poplatek ve smyslu článku 110 Smlouvy.
- (222) Komise se rovněž domnívala, že je-li příplatek vybírán z dovozu elektřiny, která by z podpory podle zákona EEG z roku 2012 neměla prospěch, pokud by byla vyrobena v Německu (např. elektřina vyrobená v zařízeních, která jsou v provozu déle než dvacet let), je tento příplatek v souladu s články 30 a 110 Smlouvy z toho důvodu, že v tomto konkrétním případě se s domácí výrobou a dovozem nezachází rozdílně.
- (223) Německo zpochybnilo skutečnost, že by zákon EEG z roku 2012 mohl vést k diskriminaci ve smyslu článků 30 a 110 Smlouvy, a to z těchto důvodů: Německo za prvé uvedlo, že mezi dováženými produkty, u nichž je uložen příplatek EEG, a domácími produkty, které jsou z tohoto příplatku financovány, neexistuje žádná podobnost. Důvodem je skutečnost, že příplatek EEG financuje zařízení vyrábějící elektřinu z obnovitelných zdrojů, přičemž je uvalen na spotřebu elektřiny z obnovitelných zdrojů.
- (224) I kdyby se mělo za to, že příplatek EEG financuje elektřinu z obnovitelných zdrojů, existoval by přesto rozdíl mezi elektřinou, s ohledem na niž je příplatek uložen, a elektřinou, kterou podporuje. To je zapříčiněno tím, že cíl Německa týkající se energie z obnovitelných zdrojů, který je stanoven v čl. 3 odst. 3 a části A přílohy I směrnice 2009/28/ES, může splnit pouze elektřina z obnovitelných zdrojů, která byla vyrobena v tuzemsku, nebo byla dovezena na základě mechanismu spolupráce s členským státem, v němž byla vyrobena (čl. 5 odst. 3 uvedené směrnice). Pokud mechanismus spolupráce neexistuje, nezapočítává se dovezená elektřina z obnovitelných zdrojů do tohoto cíle. Z hlediska spotřebitelů nelze proto tuto elektřinu považovat za elektřinu podobnou elektřině z obnovitelných zdrojů, která byla vyrobena v tuzemsku.
- (225) Co se týká *zvýhodnění zelené elektřiny* (§ 39 zákona EEG z roku 2012), Německo tvrdilo, že je nelze považovat za diskriminační, jelikož ve skutečnosti provádí směrnici 2009/28/ES. Směrnice 2009/28/ES stanoví národní cíl týkající se podílu energie z obnovitelných zdrojů a umožňuje členským státům zavést režimy podpory a opatření v podobě spolupráce (čl. 3 odst. 3). Podle čl. 5 odst. 3 směrnice se do tohoto cíle započítává elektřina z obnovitelných zdrojů vyrobená v daném členském státě. Elektřina z obnovitelných zdrojů vyrobená v ostatních členských státech se do tohoto cíle v zásadě započítává, pokud se na ni vztahuje dohoda o spolupráci mezi dotčenými členskými státy. Uzavření těchto dohod není povinné, nýbrž je ponecháno na uvážení členských států. Podle Německa z těchto ustanovení směrnice vyplývá, že Německo může podporovat pouze domácí výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Z těchto ustanovení rovněž vyplývá, že Německo není nuceno umožnit přístup ke svému režimu podpory výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů z ostatních členských států ani umožnit těmto výrobcům, aby využívali *zvýhodnění zelené elektřiny*.
- (226) Německo rovněž uvedlo, že pokud by *zvýhodnění zelené elektřiny* bylo přiznáno výrobcům usazeným v ostatních členských státech, mohlo by to vést k riziku nadměrné náhrady vyplacené těmto výrobcům, kteří by si mohli začít vybírat mezi jednotlivými vnitrostátními systémy podpory. Představovalo by to rovněž hrozbu pro mechanismus financování podle zákona EEG z roku 2012, jelikož by *zvýhodnění zelené elektřiny* chtělo využívat stále více zahraničních výrobců, a množství elektřiny, s ohledem na niž je uložen příplatek EEG, by se trvale snižovalo, což by narušilo základ financování. To by bylo v rozporu s cíli směrnice 2009/28/ES, která povoluje zavedení vnitrostátních systémů podpory za účelem zvýšení výroby energie z obnovitelných zdrojů.
- (227) Tento výklad podle Německa potvrzuje nedávný rozsudek ve věci Ålands Vindkraft ⁽¹⁰⁶⁾. V daném případě, který se týkal vnitrostátního systému umožňujícího udělování obchodovatelných certifikátů výrobcům zelené elektřiny pouze s ohledem na zelenou elektřinu vyrobenou na území dotyčného členského státu, Soudní dvůr rozhodl, že tento systém představuje opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením dovozu, které je v zásadě neslučitelné s povinnostmi plynoucími z článku 34 Smlouvy. Tento systém by však mohl být odůvodněn kategoričnými požadavky týkajícími se ochrany životního prostředí ⁽¹⁰⁷⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ Věc Francie v. Komise, 47/69, ECLI:EU:C:1970:60, bod 20; rozhodnutí o zákonu EEG z roku 2014, 329. bod odůvodnění a následující body.

⁽¹⁰⁶⁾ Věc Ålands Vindkraft, C-573/12, ECLI:EU:C:2014:2037.

⁽¹⁰⁷⁾ Věc Ålands Vindkraft, C-573/12, ECLI:EU:C:2014:2037, body 75 a 119.

- (228) Podle Německa nepředstavuje příplatek EEG poplatek ve smyslu článku 30 nebo 110 Smlouvy. Jedná se pouze o nárok na náhradu, který mají provozovatelé přenosové soustavy vůči dodavatelům elektřiny, jelikož se má za to, že poskytují dodavatelům služby. Německo odkazuje na judikaturu Soudního dvora, podle níž „nemusí být poplatek, který je na výrobky uvalen z toho důvodu, že překračují hranice, klasifikován jako poplatek s rovnocenným účinkem, který Smlouva zakazuje, pokud souvisí s obecným systémem vnitrostátních příspěvků uplatňovaných systematicky a na základě stejných kritérií na domácí výrobky i na dovážené nebo vyvážené výrobky, pokud představuje platbu určité částky za konkrétní službu, která je skutečně a individuálně poskytována obchodníkovi, a tato částka je úměrná této službě, nebo pokud je za určitých okolností vybírán na základě inspekcí provedených za účelem plnění povinností stanovených v právu Společenství“⁽¹⁰⁸⁾.
- (229) Německo se domnívalo, že druhé a třetí kritérium z alternativních kritérií uvedených v rozsudku Soudního dvora je splněno. Německo za prvé uvedlo, že příplatek EEG představuje odpovídající platbu za zvláštní poskytnutou službu, a to skutečnost, že se provozovatelé přenosové soustavy vzdávají u přenášené elektřiny, kterou získají dodavatelé elektřiny, kvality odpovídající elektřině z obnovitelných zdrojů, jak je objasněno v 144. bodě odůvodnění⁽¹⁰⁹⁾. Podle názoru Německa dostávají dodavatelé elektřiny za uhrazení příplatku EEG provozovatelům přenosové soustavy určité protiplnění, tj. skutečnost, že část elektřiny pochází z obnovitelných zdrojů energie. Německo proto tvrdí, že na rozdíl od situace ve věci Essent⁽¹¹⁰⁾, kdy nebyla za platby poskytována žádná služba, odpovídá příplatek EEG poskytnuté službě. Příplatek EEG je za druhé údajně uložen s cílem splnit povinnosti plynoucí z unijního práva, konkrétně směrnice 2009/28/ES.
- (230) Komise nemůže s odůvodněním, které uvedlo Německo, souhlasit.
- (231) Za prvé, ačkoli je pravda, že příplatek EEG financuje zřizování zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, podporuje výrobu elektřiny v těchto zařízeních. To dokládá skutečnost, že příplatek EEG je vybírán za kWh spotřebované elektřiny. Za druhé, podobnost mezi elektřinou podle zákona EEG vyrobenou v tuzemsku a dovezenou elektřinou z obnovitelných zdrojů nemůže změnit skutečnost, že se dovážená elektřina z obnovitelných zdrojů nezapočítává do cíle stanoveného směrnicí 2009/28/ES. Podle judikatury Soudního dvora je třeba podobnost posoudit „nikoli na základě kritéria naprosto totožné povahy produktů, nýbrž na základě jejich podobného a srovnatelného užití“⁽¹¹¹⁾. Otázku podobnosti je nutno odlišit od rozdílného zacházení: Rozdílné zacházení existuje pouze ve vztahu k dovážené elektřině, která by byla podle zákona EEG z roku 2012 způsobilá, pokud by byla vyrobena v Německu. V této souvislosti není důležitá otázka, zda se dovážená elektřina z obnovitelných zdrojů započítává do cíle stanoveného ve směrnici 2009/28/ES.
- (232) Komise mimoto nesouhlasí s tvrzením Německa, že příplatek EEG nepředstavuje poplatek ve smyslu článků 30 a 110 Smlouvy. Za prvé, jak Soudní dvůr rozhodl ve věci Essent, pro účely použití článku 30 a 110 Smlouvy není podstatné, že poplatek nevybírá přímo stát, nýbrž provozovatelé přenosové soustavy⁽¹¹²⁾. Za druhé se nezdá, že existuje nějaká služba nebo výhoda, s ohledem na niž představuje příplatek EEG hrazený dodavateli elektřiny odpovídající platbu. Kvalita odpovídající elektřině z obnovitelných zdrojů jako taková nepřináší dodavatelům elektřiny žádný prospěch, jelikož je přenášena odděleně od vlastní elektřiny podle zákona EEG. Platby hrazené dodavateli nejsou přiměřené poskytnuté službě, jelikož se platby liší podle toho, kolik nevýhodněných odběratelů mají, zatímco údajná poskytovaná služba, tj. elektřina, která byla vyrobena z obnovitelných zdrojů, je nedělitelná a stejná pro všechny. Za třetí, příplatek EEG není uložen na základě inspekcí ani není uložen přímo v souvislosti s povinnostmi plynoucími z unijního práva. Směrnice 2009/28/ES ukládá Německu povinnost zavést opatření k zajištění trvalého růstu podílu energie z obnovitelných zdrojů (čl. 3 odst. 2 směrnice); provedení je však ponecháno na uvážení Německa, a to jak s ohledem na konkrétní opatření (čl. 3 odst. 3 směrnice), tak i způsob jejich financování.
- (233) Jak Komise uvedla v rozhodnutí o zahájení řízení, články 30 a 110 Smlouvy zakazují pouze financování režimu podpory pro domácí výrobu prostřednictvím diskriminačního poplatku uvaleného na dovážené produkty. Tato ustanovení neukládají členskému státu povinnost rozšířit výhodu plynoucí z režimu podpory na

⁽¹⁰⁸⁾ Věc Lamy, C-130/93, ECLI:EU:C:1994:281, bod 14.

⁽¹⁰⁹⁾ Německo však připouští, že příplatek EEG nepředstavuje odměnu za poskytování elektřiny z obnovitelných zdrojů, která je prodávána na spotovém trhu.

⁽¹¹⁰⁾ Věc Essent Netwerk Noord, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽¹¹¹⁾ Věc Komise v. Dánsko, 171/78, ECLI:EU:C:1980:54, bod 5.

⁽¹¹²⁾ Věc Essent Netwerk Noord, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, bod 46.

dovážené produkty. Toto rozhodnutí, stejně jako předchozí rozhodnutí týkající se vnitrostátních režimů podpory na energii z obnovitelných zdrojů ⁽¹¹³⁾, nezpochybnuje skutečnost, že podpora na základě zákona EEG z roku 2012 je omezena na domácí výrobu. Při navrhování režimů podpory však nesmí členské státy zavést diskriminační poplatky ve smyslu článků 30 a 110 Smlouvy.

- (234) Rozsudek ve věci Ålands Vindkraft hodnocení týkající se článků 30 a 110 Smlouvy nemění. Za prvé, jedinou otázkou v tomto případě bylo to, zda musí být vnitrostátní systém podpory pro výrobce energie z obnovitelných zdrojů zpřístupněn výrobcům usazeným v ostatních členských státech (Soudní dvůr rozhodl, že nikoli). Rozsudek se nezabýval otázkou, zda může být takovýto vnitrostátní systém podpory financován prostřednictvím diskriminačního poplatku uloženého rovněž hospodářským subjektům usazeným v ostatních členských státech. Za druhé, na žádost švédského soudu poskytl Soudní dvůr výklad článku 34 týkajícího se množstevních omezení vztahujících se na volný pohyb zboží; žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se netýkala článků 30 a 110, které se zabývají diskriminačními poplatky a daněmi, a Soudní dvůr se k nim tudíž nevyjádřil. Za třetí, Soudní dvůr konstatoval, že odmítnutí švédského úřadu udělit žalobkyni přístup k systému certifikátů sice představovalo opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením, bylo však odůvodněno důvody týkajícími se ochrany životního prostředí a bylo přiměřené dosažení cíle environmentální politiky ⁽¹¹⁴⁾. Diskriminační opatření, která porušují články 30 a 110 Smlouvy, však nejsou odůvodnitelná, a to ani důvody týkajícími se ochrany životního prostředí: Komise nezná žádný příklad, kdy by bylo možno ochranu životního prostředí (nebo jiný kategorický požadavek obecného zájmu) podpořit uložením peněžitého závazku, který by znamenal, že hospodářské subjekty v ostatních členských státech platí více než jejich domácí konkurenti.
- (235) Německo sice trvalo na svém stanovisku, že příplatek EEG článku 30 a 110 Smlouvy neporušuje, zavázalo se však investovat do propojovacích vedení a podobných evropských energetických projektů (viz popis v 19. bodě odůvodnění). Tyto investice budou odpovídat odhadované částce související s údajnou diskriminací.
- (236) Obvyklým nápravným opatřením v případě porušení článků 30 a 110 Smlouvy je vrácení uložených poplatků. Opětovné investování části příjmů plynoucích z parafiskálního poplatku vybíraného z dovážených produktů do projektů a infrastruktury, jež zvýhodňují dovoz, však Komise uznala za vhodné nápravné opatření v minulých případech možné diskriminace podle článků 30 a 110 Smlouvy ⁽¹¹⁵⁾.
- (237) Za účelem stanovení části minulých příjmů plynoucích z příplatku EEG, kterou je třeba přidělit na tyto investice, je třeba v prvním kroku odhadnout objem dovozu způsobilé elektřiny z obnovitelných zdrojů do Německa. Německo uvedlo, že v době uplatňování zákona EEG z roku 2012, tj. od ledna 2012 do července 2014, činil podíl záruk původu odpovídajících elektřině z obnovitelných zdrojů, která mohla získat podporu podle zákona EEG z roku 2012, přibližně 1 349 GWh: 519 GWh v roce 2012, 283 GWh v roce 2013 a 547 GWh v roce 2014. Mnohem větší část záruk původu, které nejsou v tomto množství zahrnuty, odpovídá velkým starým vodním elektrárnám, které by podle zákona EEG z roku 2012 nebyly způsobilé. Jelikož však se zárukami původu lze obchodovat zvlášť, nepostačují samy o sobě k určení objemu skutečně dovezené elektřiny z obnovitelných zdrojů. Německo uvedlo, že skutečný dovoz je nižší, nebylo však s to poskytnout informace ohledně toho, nakolik by byl vypočítán objem dovezené zelené elektřiny pokryt smlouvami o fyzickém dovozu.
- (238) Ve druhém kroku je třeba posoudit, nakolik byla dovezená zelená elektřina diskriminována. Diskriminace spočívá ve skutečnosti, že ačkoli na příspěvek EEG přispívá domácí výroba elektřiny podle zákona EEG i dovoz této elektřiny, pouze domácí výroba elektřiny podle zákona EEG má z tohoto příspěvku prospěch (v mezích způsobilých podmínek).
- (239) Diskriminaci jako takovou lze změřit pomocí výše příplatku EEG, kterou musí hradit dovážená elektřina podle zákona EEG. Je však třeba uvést, že náhrada nepokryje celý příspěvek jako takový, nýbrž bude omezena na hypotetickou formu obdržené podpory (výkupní ceny, tržní prémie nebo zvýhodnění zelené elektřiny). Jelikož domácí výrobci elektřiny podle zákona EEG musí rovněž hradit příplatek, dostávají však podporu na základě zákona EEG, rozdíl v zacházení vzniká pouze v rozsahu, v jakém musí dovoz hradit příplatek, aniž by obdržel podporu. Diskriminace odpovídá v zásadě výši podpory, která nebyla poskytnuta dovážené elektřině podle zákona EEG.

⁽¹¹³⁾ Viz například státní podpora SA.33384 (2011/N) – Rakousko, *Ökostromgesetz 2012*, C(2012) 565 final.

⁽¹¹⁴⁾ Viz poznámka pod čarou 107.

⁽¹¹⁵⁾ Státní podpora SA.15876 (N490/2000) – Itálie, uvízlé náklady v odvětví elektroenergetiky (Úř. věst. C 250, 8.10.2005, s. 10).

- (240) Co se týká výkupních cen a tržních premií, Komise podotýká, že jelikož se tyto liší podle jednotlivých technologií získávání energie z obnovitelných zdrojů, bylo by nutné určit různé druhy elektřiny podle zákona EEG, jež byly skutečně dovezeny, a příslušné množství, aby bylo možno uplatnit tyto formy podpory na dovoz. Německo však uvedlo, že jelikož nejsou údaje o skutečném dovozu energie z obnovitelných zdrojů dostupné, nelze diskriminaci změřit použitím konkrétní výkupní ceny nebo tržní premie na odpovídající objem dovozu.
- (241) Naopak výhodu plynoucí ze zvýhodnění zelené elektřiny lze zjistit snáze: Německo uvedlo, že výhoda plynoucí ze zvýhodnění zelené elektřiny byla v praxi nižší než 4 ct/kWh. Důvodem je skutečnost, že dodavatelé elektřiny, kteří žádají o zvýhodnění, docílí snížení výše příplatku o 2 ct/kWh u celého portfolia pouze v případě, pokud se jim podaří dosáhnout nejméně 50 % elektřiny z obnovitelných zdrojů. Aby se zabránilo riziku toho, že 50 % cíle nebude dosaženo jen těsně (přičemž v tomto případě by byl u celého portfolia splatný příspěvek EEG v plné výši), či aby se toto riziko omezilo na minimum, nakupují dodavatelé elektřiny elektřinu podle zákona EEG s určitým bezpečnostním rozpětím, tj. více než potřebných 50 %, přičemž někdy tato hodnota dosáhne až 60 %. V tomto případě je při výpočtu nákladové výhody, kterou lze případně přenést na výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů, nutno snížení výše příplatku EEG, jehož bylo dosaženo u celého portfolia, tj. 2 ct/kWh, vydělit vyšším podílem elektřiny podle zákona EEG. Například v případě 60 % podílu činí skutečná nákladová výhoda, kterou lze přenést, nikoli 4 ct/kWh, nýbrž pouze 3,3 ct/kWh. V průměru činila maximální výhoda plynoucí ze zvýhodnění zelené elektřiny 3,8 ct/kWh v roce 2012, 3,2 ct/kWh v roce 2013 a 3,9 ct/kWh v roce 2014.
- (242) Zdá se, že zvýhodnění zelené elektřiny bylo v roce 2012 o něco vyšší než příplatek EEG, v letech 2013 a 2014 však bylo nižší. Rovněž se zdá, že zvýhodnění zelené elektřiny bylo nižší než výhoda obsažená v některých výkupních cenách (po odečtení tržní ceny), například u solární energie, avšak vyšší než výhoda obsažená v jiných výkupních cenách, například u větrné energie. I když zvýhodnění zelené elektřiny může do jisté míry podhodnotit skutečný rozsah diskriminace, je třeba mít na paměti, že množství záruk původu nadhodnocuje objem dovozu. Komise proto zastává názor, že způsob, který Německo použilo (popsaný v 238. bodě odůvodnění a následujících bodech odůvodnění), je vhodný. Výhodu plynoucí ze zvýhodnění zelené elektřiny ve spojení s údaji o dovezených zárukách původu lze považovat za přiměřenou náhradu míry, v jaké byla dovezená elektřina z obnovitelných zdrojů na základě zákona EEG z roku 2012 diskriminována.
- (243) Při použití hodnot pro dovoz způsobilé elektřiny z obnovitelných zdrojů (jak je uvedeno v 237. bodě odůvodnění) a hodnot pro zvýhodnění zelené energie podle 241. bodu odůvodnění činí částka, která má být znovu investována, 50 milionů EUR⁽¹¹⁶⁾. Komise tudíž pokládá závazek Německa týkající se investování částky ve výši 50 milionů EUR (viz 19. bod odůvodnění) do propojovacích vedení a evropských energetických projektů za opatření k nápravě možné minulé diskriminace podle článků 30 a 110 Smlouvy.

8. ZÁVAZNÉ ZNĚNÍ

- (244) Jak bylo uvedeno v oddíle 1 tohoto rozhodnutí, Německo se vzdalo svého práva na vydání tohoto rozhodnutí v němčině. Závazné je proto anglické znění.

9. ZÁVĚR A NAVRÁCENÍ PODPORY

- (245) Jelikož porušení článků 30 a 110 Smlouvy v minulosti z důvodu příplatku EEG bylo napraveno, vyvozuje Komise závěr, že podpora pro výrobce elektřiny podle zákona EEG, která byla v 187. a 200. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení shledána za slučitelnou, je slučitelná s vnitřním trhem i s ohledem na mechanismus jejího financování.
- (246) Komise vyvozuje závěr, že Německo poskytlo protiprávně podporu na výrobu elektřiny podle zákona EEG a pro podniky s vysokou spotřebou energie v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy.
- (247) V rozsahu, v jakém je tato podpora neslučitelná s vnitřním trhem, by měla být navržena.
- (248) Navrácení podpory by se mělo vztahovat pouze na snížení příplatku EEG, které bylo povoleno s ohledem na roky 2013 a 2014 (dále jen „dotčené roky“).

⁽¹¹⁶⁾ 19,7 (za rok 2012) + 9,1 (za rok 2013) + 21,3 (za rok 2014) = 50,1 milionu EUR.

- (249) Částky, které mají být navráceny, by měly být v každém z dotčených roků omezeny na rozdíl mezi slučitelnou částkou za tento rok, jak bylo stanoveno podle 251., 252. a 253. bodu odůvodnění, a vyšší příplatku EEG, kterou příjemce v dotčeném roce skutečně uhradil.
- (250) Výše příplatku EEG, kterou příjemce v dotčeném roce skutečně uhradil, se v zásadě získá uplatněním nižšího příplatku za daný rok na spotřebu elektřiny u daného příjemce v témže roce. V zájmu urychlení zpětného získání a vzhledem k tomu, že dosud nejsou k dispozici údaje o spotřebě za dotčené roky pro všechny podniky, kterých se navracení týká, použije Německo v první fázi při výpočtu předběžné částky, která má být navržena, údaje o spotřebě elektřiny, které byly uvedeny v žádostech, přičemž tato předběžná částka musí být vrácena neprodleně. Ve druhé fázi použije Německo údaje o skutečné spotřebě v dotčených letech, aby stanovilo konečné částky, které mají být navráceny, a přijme nezbytná opatření, aby zajistilo navracení nebo splacení na základě těchto konečných částek (na tuto druhou fázi v procesu vymáhání se odkazuje jako na „mechanismus nápravy“).
- (251) První krok při stanovení slučitelné částky spočívá v použití oddílu 3.7.2 pokynů z roku 2014. Podnik, který měl prospěch ze snížení, musí působit v některém odvětví uvedeném na seznamu v příloze 3 pokynů z roku 2014 (bod 185 pokynů z roku 2014), nebo pokud tomu tak není, musí se jednat o podnik, jehož náročnost na elektrickou energii činí nejméně 20 % a působí v odvětví, jehož intenzita obchodu dosahuje na úrovni EU alespoň 4 %, i když tyto podniky nepůsobí v odvětví uvedeném v příloze 3 pokynů z roku 2014 (bod 186 pokynů z roku 2014). Za účelem uplatnění bodu 186 pokynů z roku 2014 (jak bylo objasněno v 202. bodě odůvodnění) lze použít údaje uvedené v žádostech, které byly podány s ohledem na dotčené roky.
- (252) Pokud je podnik způsobilý na základě 251. bodu odůvodnění, musí uhradit alespoň 15 % dodatečných nákladů bez snížení (bod 188 pokynů z roku 2014). Splatná částka však může být na úrovni podniku omezena na 4 % hrubé přidané hodnoty dotčeného podniku. V případě podniků, jejichž náročnost na elektrickou energii dosahuje alespoň 20 %, může být splatná částka omezena na 0,5 % hrubé přidané hodnoty dotčeného podniku (bod 189 pokynů z roku 2014). Za účelem uplatnění bodu 189 pokynů z roku 2014 (jak bylo objasněno v 202. bodě odůvodnění) lze použít údaje uvedené v žádostech, které byly podány s ohledem na dotčené roky. Není-li podnik způsobilý na základě 251. bodu odůvodnění, odpovídá splatná částka podle oddílu 3.7.2 pokynů z roku 2014 v zásadě příplatku EEG bez snížení, s výhradou přechodného pravidla v bodě 197 pokynů z roku 2014.
- (253) Je-li pro některý z dotčených roků splatná částka stanovená podle 252. bodu odůvodnění vyšší než částka, kterou příjemce v daném roce skutečně uhradil, použijí se ustanovení plánu úpravy, jak je uvedeno v 212. bodě odůvodnění: Pro rok 2013 by slučitelná částka neměla přesáhnout 125 % příplatku, který byl skutečně uhrazen v roce 2013 (tj. ve stejném roce). Pro rok 2014 by slučitelná částka neměla přesáhnout 150 % příplatku, který byl skutečně uhrazen v roce 2013 (tj. v předchozím roce). Jak je objasněno v 250. bodě odůvodnění, příplatek, který byl skutečně uhrazen v letech 2013 a 2014, může být za účelem stanovení předběžné částky, která má být navržena, založen na údajích o spotřebě elektřiny, které byly uvedeny v žádosti podniku o snížení příplatku v letech 2013 a 2014. Pro účely mechanismu nápravy budou použity údaje o skutečné spotřebě elektřiny za rok 2013 a 2014, jakmile budou k dispozici.
- (254) Není-li splatná částka stanovená podle 251., 252. a 253. bodu odůvodnění vyšší než částka, kterou příjemce skutečně uhradil v některém z dotčených roků, k navracení nedojde.
- (255) Je-li celková výše podpory, kterou příjemce obdržel, nižší než 200 000 EUR, a pokud podpora splňuje všechna ostatní kritéria stanovená v nařízení Komise (EU) č. 1407/2013⁽¹⁷⁾ nebo nařízení Komise (ES) č. 1998/2006⁽¹⁸⁾, mělo by se mít za to, že tato podpora nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1, a neměla by být proto navržena.
- (256) Je-li celková výše podpory, kterou příjemce obdržel, vyšší než 200 000 EUR, přičemž částku nižší než 200 000 EUR je nutno vrátit, nařízení (ES) č. 1998/2006 a (EU) č. 1407/2013 se nepoužijí, jelikož podpora se týká stejných způsobilých nákladů, je proto vyloučena kumulace (čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) č. 1407/2013 a čl. 2 odst. 5 nařízení (ES) č. 1998/2006). Tyto částky je proto nutno vrátit.

⁽¹⁷⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5).

(257) Komise rovněž posoudila, zda existují nějaké překážky pro navrácení podpory podle článku 14 nařízení (ES) č. 659/1999. Jak bylo popsáno v 172. bodě odůvodnění, některé zúčastněné strany tvrdily, že by úprava v letech 2013 a 2014 měla být co nejnižší, aby byla chráněna legitimní očekávání příjemců, a že by se navrácení podpory nemělo vyžadovat. Z důvodů uvedených v 146. bodě odůvodnění a následujících bodech odůvodnění však nemůže rozhodnutí Komise ve věci NN 27/00 vést k legitimním očekáváním na straně příjemců, jelikož se zákon EEG z roku 2012 liší od zákona EEG z roku 2000 a byl přijat o více než deset let později a v zákoně EEG z roku 2000 nebylo zejména obsaženo pravidlo BesAR,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů a důlního plynu, včetně mechanismu jejího financování, která byla poskytnuta na základě zákona *Erneuerbare-Energien-Gesetz* 2012 (dále jen „zákon EEG z roku 2012“) a kterou Německo zavedlo protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy, je slučitelná s vnitřním trhem s výhradou provedení závazku stanoveného v příloze I ze strany Německa.

Článek 2

Komise akceptuje plán úpravy, který Německo předložilo s ohledem na roky 2013 a 2014 a který je uveden v příloze II.

Článek 3

1. Státní podpora spočívající ve snížení příplatku na financování podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů (dále jen „příplatek EEG“) v letech 2013 a 2014 u uživatelů s vysokou spotřebou energie (*Besondere Ausgleichsregel*, „BesAR“), kterou Německo zavedlo protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy, je slučitelná s vnitřním trhem, pokud spadá do jedné ze čtyř kategorií uvedených v tomto odstavci.

Pokud byla státní podpora poskytnuta podniku, který působí v některém odvětví uvedeném na seznamu v příloze 3 pokynů pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020 (dále jen „pokyny z roku 2014“), je slučitelná s vnitřním trhem, jestliže podnik uhradil alespoň 15 % dodatečných nákladů vynaložených dodavateli elektřiny kvůli povinnostem souvisejícím s nákupem energie z obnovitelných zdrojů, které byly následně přeneseny na jejich zákazníky. Pokud podnik uhradil méně než 15 % těchto dodatečných nákladů, je státní podpora slučitelná v případě, jestliže podnik zaplatil částku, která odpovídá alespoň 4 % jeho hrubé přidané hodnoty, nebo v případě podniků, jejichž náročnost na elektrickou energii činí nejméně 20 %, alespoň 0,5 % hrubé přidané hodnoty.

Pokud byla státní podpora poskytnuta podniku, který nepůsobí v některém odvětví uvedeném na seznamu v příloze 3 pokynů z roku 2014, avšak jeho náročnost na elektrickou energii v roce 2012 činila nejméně 20 % a v tomto roce působil v odvětví, jehož intenzita obchodu dosahuje na úrovni Unie alespoň 4 %, je slučitelná s vnitřním trhem, jestliže podnik uhradil alespoň 15 % dodatečných nákladů vynaložených dodavateli elektřiny kvůli povinnostem souvisejícím s nákupem energie z obnovitelných zdrojů, které byly následně přeneseny na jejich zákazníky. Pokud podnik uhradil méně než 15 % těchto dodatečných nákladů, je státní podpora slučitelná v případě, jestliže podnik zaplatil částku, která odpovídá alespoň 4 % jeho hrubé přidané hodnoty, nebo v případě podniků, jejichž náročnost na elektrickou energii činí nejméně 20 %, alespoň 0,5 % hrubé přidané hodnoty.

Pokud byla státní podpora poskytnuta podniku způsobilému pro slučitelnou státní podporu na základě druhého nebo třetího pododstavce, výše příplatku EEG uhrazeného tímto podnikem však nedosáhla úrovně, jež se vyžaduje v těchto pododstavcích, jsou slučitelné tyto části podpory:

- a) pro rok 2013 část podpory, jež přesahuje 125 % příplatku, který podnik skutečně uhradil v roce 2013;
- b) pro rok 2014 část podpory, jež přesahuje 150 % příplatku, který podnik skutečně uhradil v roce 2013.

Pokud byla státní podpora poskytnuta podniku, který není způsobilý pro slučitelnou státní podporu na základě druhého nebo třetího pododstavce, a pokud podnik uhradil méně než 20 % dodatečných nákladů na příplatek bez snížení, jsou slučitelné tyto části podpory:

- a) pro rok 2013 část podpory, jež přesahuje 125 % příplatku, který podnik skutečně uhradil v roce 2013;
 - b) pro rok 2014 část podpory, jež přesahuje 150 % příplatku, který podnik skutečně uhradil v roce 2013.
2. Podpora, na kterou se odstavec 1 nevztahuje, není slučitelná s vnitřním trhem.

Článek 4

Jednotlivé podpory poskytnuté v rámci režimů podpor uvedených v člancích 1 a 3 nepředstavují podporu, pokud v době, kdy byly poskytnuty, splňovaly podmínky stanovené v nařízení přijatém podle článku 2 nařízení (ES) č. 994/98 ⁽¹¹⁹⁾, které bylo v době poskytnutí těchto podpor použitelné.

Článek 5

Jednotlivé podpory poskytnuté v rámci režimů podpor uvedených v člancích 1 a 3, které v době, kdy byly uděleny, splňovaly podmínky stanovené v nařízení přijatém podle článku 1 nařízení (ES) č. 994/98 nebo v jakémkoli schváleném režimu podpory, jsou slučitelné s vnitřním trhem až do maximální intenzity podpory vztahující se na tento druh podpor.

Článek 6

1. Německo získá zpět od příjemců neslučitelnou podporu uvedenou v čl. 3 odst. 2 způsobem popsaným v příloze III.
2. Částky, které mají být navráceny, jsou úročeny ode dne, kdy byly dány příjemcům k dispozici, do dne jejich skutečného navrácení.
3. Úroky se počítají jako složené úroky v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ⁽¹²⁰⁾.
4. Německo zruší s účinkem ode dne přijetí tohoto rozhodnutí všechny neprovedené platby na základě režimu podpory uvedeného v čl. 3 odst. 2.

Článek 7

1. Navrácení neslučitelné podpory uvedené v čl. 3 odst. 2 se provede s okamžitým účinkem.
2. Německo zajistí, aby bylo toto rozhodnutí provedeno ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení, a to navrácením poskytnuté neslučitelné podpory.
3. Pokud Německo získá zpět pouze předběžné částky, které mají být navráceny, jak je stanoveno v bodě 4 přílohy III, zajistí, aby byl do jednoho roku ode dne oznámení tohoto rozhodnutí zaveden mechanismus nápravy popsaný v bodě 4 přílohy III.

Článek 8

1. Do dvou měsíců od dne oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Německo tyto informace:
 - a) seznam příjemců, kteří obdrželi podporu uvedenou v čl. 3 odst. 1 a 2, a celkovou částku podpory, kterou každý příjemce obdržel v rámci režimu;

⁽¹¹⁹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1).

⁽¹²⁰⁾ Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1).

- b) celkovou předběžnou částku (jistina a úroky), kterou má každý příjemce vrátit;
- c) podrobný popis již přijatých a plánovaných opatření pro splnění tohoto rozhodnutí, včetně závazku stanoveného v příloze I;
- d) doklady prokazující, že příjemcům bylo nařízeno podporu vrátit a že je splněn závazek stanovený v příloze I.

2. Německo bude Komisi informovat o vývoji vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí až do úplného navrácení podpory uvedené v čl. 3 odst. 2 a splnění závazku uvedeného v příloze I. Na žádost Komise předloží Německo neprodleně veškeré informace o již přijatých či plánovaných opatřeních pro splnění tohoto rozhodnutí. Poskytne rovněž podrobné informace o výši podpory a úrocích, které již příjemci navrátili.

Článek 9

Německo se zavázalo reinvestovat částku ve výši 50 milionů EUR do propojovacích vedení a evropských energetických projektů. Německo bude Komisi informovat o plnění tohoto závazku.

Článek 10

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 25. listopadu 2014.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

PŘÍLOHA I

ZÁVAZEK, KTERÝ NĚMECKO PŘEDLOŽILO DNE 7. ČERVENCE 2014

„Otázka týkající se článků 110/30 u existujících zařízení a tzv. Grünstromprivileg (zákon EEG z roku 2012)

V případě zákona EEG z roku 2012 by bylo možno navrhnout řešení pro otázku Grünstromprivileg i článek 30/110. Toto řešení by spočívalo v opětovném investování odhadnuté částky v souvislosti s údajnou diskriminací do propojovacích vedení a evropských energetických projektů. Opětovné investování by se mohlo uskutečnit souběžně s pokrokem příslušného projektu. Na základě údajů sdělených Německem by opětovné investice za období od ledna 2012 do července 2014 měly činit 50 milionů EUR. Německo tento závazek nabízí na podporu svého právního stanoviska (žádná diskriminace).“

PŘÍLOHA II

ZÁVAZEK, KTERÝ NĚMECKO PŘEDLOŽILO DNE 4. ČERVENCE 2014

„Die Rückforderung bezogen auf ein Unternehmen ergibt sich aus der Differenz der entsprechenden EEG-Kosten nach Umwelt- und Energiebeihilfeleitlinien (EEAG) und der nach EEG 2012 bemessenen EEG-Kosten. Dabei begrenzt der Anpassungsplan die nach EEAG zu leistende Zahlung auf max. 125 % (für 2013) bzw. max. 150 % (für 2014) der nach EEG 2012 für 2013 geleisteten EEG-Zahlung (vgl. folgende schematische Darstellung). Negative Rückforderungsbeträge werden nicht berücksichtigt.

Schematische Darstellung der Berechnung

$$\text{Rückforderung}_{2013} = Z(\text{Anpassplan})_{2013} - Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

$$\text{Mit: } Z(\text{Anpassplan})_{2013} = \text{Minimum von } Z(\text{EEAG}) \text{ und } 125 \% \times Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

Rückforderung₂₀₁₃: Rückforderung für das Jahr 2013

Z(Anpassplan)₂₀₁₃: Zahlung gemäß Anpassungsplan für 2013

Z(EEAG)₂₀₁₃: Zahlung gemäß EEAG für 2013

Z(EEG2012)₂₀₁₃: Für 2013 nach EEG2012 tatsächlich geleistete EEG-Zahlung

Aufgrund der Dringlichkeit einerseits und zur Begrenzung des ohnehin als sehr hoch einzuschätzenden administrativen Aufwandes andererseits ist es nötig, für die Berechnung der unternehmensbezogenen Rückforderungsbeträge ausschließlich auf dem BAFA schon vorliegende Zahlen zurückzugreifen. (*) Daher werden die spezifischen Unternehmensdaten (Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen, Strombezugsmenge, Stromkosten) der Anträge für 2013 bzw. 2014 verwendet (Bescheiddaten), die sich auf das entsprechende Nachweisjahr beziehen (maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2011 (Voraussetzungsjahr) für Begrenzung in 2013 (Begrenzungsjahr); maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2012 für Begrenzung in 2014). Demzufolge wird für die Berechnung u. a. jeweils die spezifische Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen verwendet, da die Daten für die Bruttowertschöpfung zu Faktorkosten nicht vorliegen. Weiterhin erfordert diese Vorgehensweise, dass der gesamte Berechnungsvergleich auf der angemeldeten Strombezugsmenge im Voraussetzungsjahr beruht, die von der in dem betreffenden Begrenzungsjahr tatsächlich verbrauchten Strommenge abweicht.

Jahresbezug der verwendeten Werte:

	Bescheid für 2013	Bescheid für 2014
Bruttowertschöpfung (zu Marktpreisen)	2011	2012
Strommenge	2011	2012
Stromkosten	2011	2012“

(*) Původní poznámka pod čarou: „Die unternehmensbezogenen Daten des Jahres 2013 liegen dem BAFA nicht vor. Unternehmensbezogene Daten des Jahres 2014 existieren naturgemäß noch nicht.“

Překlad

„Vrácení [částky, která má být získána zpět] s ohledem na daný podnik vyplývá z rozdílu mezi příslušnými náklady v důsledku zákona EEG stanovenými podle pokynů pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020 (dále jen „pokyny z roku 2014“) a náklady v důsledku zákona EEG stanovenými podle tohoto zákona. V této souvislosti omezuje plán úprav platbu, která se má provést na základě pokynů z roku 2014, na nejvýše 125 % (pro rok 2013) a nejvýše 150 % (pro rok 2014) platby provedené s ohledem na rok 2013 podle zákona EEG z roku 2012 (viz schéma). Záporné částky se neberou v potaz.“

Schéma: způsob výpočtu částky, která má být navrácena

$$\text{Vrácená částka}_{2013} = P(\text{plán úpravy})_{2013} - P(\text{EEG2012})_{2013}$$

$$P(\text{plán úpravy})_{2013} = \text{Minimální částka } P(\text{EEAG}) \text{ a } 125 \% \times P(\text{EEG2012})_{2013}$$

Vrácená částka₂₀₁₃: Částka, která má být vrácena s ohledem na rok 2013

P(plán úpravy)₂₀₁₃: Platba splatná podle plánu úpravy za rok 2013

P(EEAG)₂₀₁₃: Platba splatná podle pokynů z roku 2014 za rok 2013

P(EEG2012)₂₀₁₃: Skutečná platba provedená na základě zákona EEG z roku 2012 za rok 2013

Vzhledem k naléhavosti a s cílem snížit administrativní zátěž, která bude podle odhadů velmi vysoká, je nutné vypočítat částky, které mají podniky navrátit, pouze na základě údajů, které již má úřad BAFA k dispozici (*). Použity budou proto údaje konkrétních podniků (o hrubé přidané hodnotě v tržních cenách, spotřebě elektřiny a nákladech na elektrickou energii), které byly uvedeny v žádostech podniků za roky 2013 a 2014, které však odpovídají roku, za který bylo nutno předložit důkazy (tj. hospodářskému roku 2011 v případě snížení přiznaného v roce 2013 a hospodářského roku 2012 v případě snížení přiznaného v roce 2014). Výpočet proto vychází z hrubé přidané hodnoty v tržních cenách, jelikož údaje o hrubé přidané hodnotě v nákladech na výrobní činitele nejsou k dispozici. Srovnávací výpočet musí mimoto vycházet z údajů o spotřebě elektřiny, které byly uvedeny v žádostech a které odpovídají roku, za který bylo nutno předložit důkazy. Tyto údaje o spotřebě elektřiny se liší od údajů o elektřině, která byla skutečně spotřebována v roce, za který bylo přiznáno snížení.

Referenční roky pro použité hodnoty

	Rozhodnutí úřadu BAFA pro rok 2013	Rozhodnutí úřadu BAFA pro rok 2014
Hrubá přidaná hodnota v tržních cenách	2011	2012
Spotřebovaná elektřina	2011	2012
Náklady na elektrickou energii	2011	2012“

(*) Původní poznámka pod čarou: „Údaje konkrétních podniků za rok 2013 nemá úřad BAFA k dispozici. Údaje konkrétních podniků za rok 2014 přirozeně ještě neexistují.“

PŘÍLOHA III

ZPŮSOBY VYMÁHÁNÍ

1. Vrácení podpory se vztahuje pouze na snížení příplatku EEG, které bylo povoleno s ohledem na roky 2013 a 2014 („dotčené roky“).
2. Částky, které mají být navráceny, odpovídají v každém z dotčených roků rozdílu mezi slučitelnou částkou za daný rok, jak bylo stanoveno podle bodů 5 až 8, a vyšší příplatku EEG, kterou příjemce v dotčeném roce skutečně uhradil, jak bylo stanoveno podle bodů 3 a 4.

Výše příplatku EEG, kterou příjemce skutečně uhradil v dotčeném roce

3. Výše příplatku EEG, kterou příjemce v dotčeném roce skutečně uhradil, se v zásadě získá uplatněním nižšího příplatku za daný rok na spotřebu elektřiny u daného příjemce v témže roce.
4. Odchylně od odstavce 3 může Německo v první fázi použít při výpočtu předběžné částky, která má být navrácena, údaje o spotřebě elektřiny, které byly uvedeny v žádosti příjemce pro dotčený rok. V tomto případě je třeba předběžnou částku, která má být navrácena, získat zpět neprodleně a Německo stanoví ve druhé fázi konečnou částku, která má být navrácena, na základě údajů o skutečné spotřebě a přijme potřebná opatření, aby bylo zajištěno navrácení nebo splacení na základě této konečné částky („mechanismus nápravy“).

Slučitelná částka

5. Pokud podnik působí v některém odvětví uvedeném na seznamu v příloze 3 pokynů z roku 2014 (bod 185 pokynů z roku 2014), nebo pokud jeho náročnost na elektrickou energii činí nejméně 20 % a působí v odvětví, jehož intenzita obchodu dosahuje na úrovni EU alespoň 4 %, i když tyto podniky nepůsobí v odvětví uvedeném v příloze 3 pokynů z roku 2014 (bod 186 pokynů z roku 2014), je příjemce způsobilý pro podporu ve formě snížení financování podpory na elektřinu z obnovitelných zdrojů. Za účelem uplatnění bodu 186 pokynů z roku 2014 lze použít údaje uvedené v žádosti, která byla podána s ohledem na dotčený rok.
 6. Pokud je podnik způsobilý na základě bodu 5, odpovídá slučitelná částka 15 % příplatku EEG bez snížení (bod 188 pokynů z roku 2014). Slučitelná částka však může být na úrovni podniku omezena na 4 % hrubé přidané hodnoty dotčeného podniku. V případě podniků, jejichž náročnost na elektrickou energii dosahuje alespoň 20 %, může být slučitelná částka omezena na 0,5 % hrubé přidané hodnoty dotčeného podniku (bod 189 pokynů z roku 2014). Za účelem uplatnění bodu 189 pokynů z roku 2014 lze použít údaje uvedené v žádosti, která byla podána s ohledem na dotčený rok.
 7. Pokud není příjemce způsobilý na základě bodu 5, odpovídá slučitelná částka 20 % příplatku EEG bez snížení (bod 197 pokynů z roku 2014).
 8. Je-li za některý z dotčených roků slučitelná částka stanovena na základě bodů 6 a 7 vyšší než částka příplatku EEG, kterou příjemce skutečně uhradil v dotčeném roce, je slučitelná částka omezena takto:
 - a) pro rok 2013 nepřesáhne slučitelná částka 125 % výše příplatku EEG, který příjemce skutečně uhradil v roce 2013 (tj. ve stejném roce);
 - b) pro rok 2014 nepřesáhne slučitelná částka 150 % výše příplatku EEG, který příjemce skutečně uhradil v roce 2013 (tj. v předchozím roce).
-